

ZDRAVKO VUČINIĆ

**JEVANĐELJE
ZA HRIŠĆANE**

OSNOVNE ISTINE

Naziv:

Jevanđelje za HRIŠĆANE
- osnovne istine

Autor:

Zdravko Vučinić

Napomena autora:

Ova knjiga je zamjena za knjigu
„Šta je hrišćanstvo i ko su pravi hrišćani“ (2016)

Izdavač:

Hrišćanska mreža EX-YU
(www.hriscanskamreza.net)

Dizajn korice:

Đorđe Stanišić

Elektronsko (drugo izdanje), Podgorica 2019.

Sadržaj

Grieh i posljedice grijeha u čovjekovom ličnom životu

1. Svaki čovjek je rođen grešan i smrtnan.....	7
2. Manifestacija grijeha u ličnom životu	13
3. Posljedice grijeha u ličnom životu.....	17
4. Tajna grijeha.....	21

Božji plan spasenja čovjeka preko Isusa Hrista

5. Bog je čovjeku obezbijedio Spasitelja - Sina Božjeg Isusa Hrista	28
6. Spasenje čovjeka je u novorođenju - u primanju Hristovog života	34
7. Novi život koji se primi od Hrista mora nadvladati stari grešni i smrtni život.....	37
8. Hrist je u iskustvu usavršio novi spasonosni ljudski život koji će dati čovjeku.....	39
8.1. Hristovo utjelovljenje	39
8.2. Hristov život.....	40
8.3. Hristova smrt.....	42
8.4. Hristovo vaskrsenje	45
9. Šta sadrži Hristov život koji će biti dat čovjeku da bi se spasio? (sažetak)	49
10. Bog je osposobio Hrista da može dati svoj život čovjeku	51

Čovjekovo spasenje od grijeha i posljedica grieha u relnosti i iskustvu

11. Šta treba vjerovati iz srca da bi se nanovo rodili - primili Hristov život?.....	61
12. Iskustvo novorođenja - primanja Hristovog života	74
13. Život nakon novorođenja - kako se živi primljeni Hristov život?	80
13.1. Šta ako činimo grijeh iako smo novorođeni?	91
13.2. Ispunjenje Zakona kroz Hrista	93
13.3. Da li trebamo biti u nekoj zajednici?.....	96
14. Pravo hrišćansko iskustvo	98
15. Moje lično svjedočanstvo.....	102

Jevanđelje znači radosna vijest. Radosna vijest je da je Bog preko Svog Sina Isusa Hrista obezbijedio spasenje čovjeka od grijeha i posljedica grijeha, i to spasenje postaje lično iskustvo ako se pravilno razumije i prihvati iz srca. Ova knjiga, za koju vjerujem da sadrži pravilno razumijevanje osnova jevanđelja, namijenjena je prije svega hrišćanima kojima je Biblija, kao Božja Riječ, najveći autoritet. Vjerujem da je jevanđelje danas najpotrebnije hrišćanima.

Autor

1. dio
Grijev i posljedice grijeha
u čovjekovom ličnom životu

1. Svaki čovjek je rođen grešan i smrtan

Biblija kaže da je svaki čovjek grešnik i da je konačna posljedica grijeha - smrt.

„Jer svi su sagriješili i lišeni su Božje slave...” (Rimljanima 3:23).¹

„Jer plata grijeha je smrt...” (Rimljanima 6:23).

Prvi čovjek Adam je svjesno odabrao grijeh - neposlušnost Bogu, svom Ocu i Stvoritelju, i došlo je do razdvajanja čovjeka i Boga.

Razdvojenost od Boga, a to je stanje kada Božji Duh ne prebiva u čovjekovom duhu, kod čovjeka prouzrokuje ne samo smrtnost, već prije toga grešnost ljudske prirode koje se naziva tjelesnost, odnosno ropstvo grijehu.

„...Tjelesni ljudi, koji nemaju Duha” (Juda 1:19).

„Jer znamo da je Zakon duhovan, a ja sam tjelesan, prodat u ropstvo grijehu” (Rimljanima 7:14).

Grešnost ljudske prirode, tjelesnost ili ropstvo grijehu znači stanje razdvojenosti od Boga (bez Božjeg Duha u sebi). To je stanje u kojem je čovjek rob grijeha, odnosno rob stavljanja svoje volje ispred, odnosno protiv Božje volje (čovjekovo „JA“ je bog), jer nije vođen kroz zajedništvo sa Bogom, jedinim izvorom života i dobrote.

---

¹ Svi biblijski citati u ovoj knjizi preuzeti su iz Biblije - Savremeni revidirani prevod.

U grešnom, odnosno tjelesnom čovjeku, tjelesne želje su dominantne i zato je čovjekov um tjelesan, jer se prirodno pokorava tjelesnim željama.

„Zato što je tjelesan um neprijateljstvo Bogu, jer se ne pokorava Božjem Zakonu, niti je u mogućnosti“ (Rimljanima 8:7).

„Stoga, oni koji su u tijelu ne mogu ugoditi Bogu. A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. A ako neko nema Hristov Duh, on nije Njegov“ (Rimljanima 8:8-9).

„A tjelesni čovjek ne prihvata ono što je od Božjeg Duha, jer je to za njega ludost, i ne može to spoznati, jer to treba da se prosuđuje na duhovan način“ (1. Korinćanima 2:14).

Kroz ropstvo grijehu, a to je ropstvo stavljanja svoje volje ispred Božje volje, proizvode se grešna djela.

„Zaista, zaista, kažem vam, svako ko čini grijeh, rob je grijeha (Jovan 8:34).

„A grijeh je, našavši uporište u propisu, prouzrokovao u meni svakakvu požudu...“ (Rimljanima 7:8).

„A djela tjelesna su očigledna. To su: blud, nečistota, besramnost, idolopoklonstvo, vračarstvo, neprijateljstva, svađe, ljubomora, srdnje, prepirke, podjele, jeresi, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i tome slično“ (Galatima 5:19-21).

Svaki čovjek koji se rađa na ovom svijetu je Adamov potomak.

„I učinio je (Bog) da od jedne krvi sav rod čovječiji živi po svemu licu zemaljskom...“ (Djela apostolska 17:26).

Zbog Adamovog grijeha svaki čovjek se rađa razdvojen od Boga, odnosno bez Božjeg Duha u sebi, i to je grijeh svijeta u koji je uključen svaki čovjek.

„Evo Jagnjeta Božjeg koje odnosi grijeh svijeta“ (Jovan 1:29).

Zbog Adamovog razdvajanja od Boga svi njegovi nasljednici, a to su svi ljudi, po rođenju su ne samo smrtni već i tjelesni, robovi grijeha - po prirodi su grešni.

„Svi mi kao ovce zalutamo, svaki od nas se okrenu svojim putem...“ (Isaija 53:6).

„Jer svi su sagriješili i lišeni su Božje slave...“ (Rimljanima 3:23).

„Jer smo upravo optužili sve, i Judejce i Grke, da su pod grijehom, kao što je napisano: Nema pravednog čovjeka, nema nijednog. Nema nikog ko je razuman, nema nikog ko traži Boga. Svi su zastranili, svi su oni bezvrjedni, nema nikoga ko čini dobro, nema nijednog“ (Rimljanima 3:9-12).

„I među njima smo svi mi nekada živjeli po željama svog tijela ugađajući prohtevima tijela i uma, i po svojoj prirodi bili smo djeca gnjeva, kao i ostali“ (Efescima 2:3).

„Zato, kao što je kroz jednog čovjeka u svijet ušao grijeh i preko grijeha smrt, i tako se smrt proširila na sve ljude jer su svi sagriješili“ (Rimljanima 5:12).

„Jer presuda koja je uslijedila zbog jednog prestupa dovela je do osude... Jer kad za grijeh jednog carova smrt kroz jednog... Zato, dakle, kao što je sagrešenjem jednog na sve ljude došla osuda... Jer kao što su neposlušnošću jednog čovjeka mnogi postali grešnici... (Rimljanima 5:16-19).

„Što je rođeno od tijela, tijelo je...“ (Jovan 3:6).

„Gle, u iskvarenosti sam rođen, u grijehu me je začela majka moja“ (Psalmi 51:5).

„Ali Pismo je sve predalo u zatočeništvo pod vlast grijeha...“ (Galatima 5:22).

U čovjeku prirodno i instinktivno postoji sila grijeha kojoj se čovjek sam po sebi ne može oduprijeti. To je zakon grijeha koji čovjeka porobljava, a to je tjelesnost, i zato je čovjek grešan i smrtnan.

„Jer ne razumijem šta radim. Ne činim ono što želim, nego ono što mrzim, to činim. A ako činim ono što ne želim, slažem se da je Zakon dobar. Ali onda to ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni. Jer znam da u meni, to jest u mom tijelu, ne prebiva ništa dobro. Jer sam sposoban da želim dobro, ali ne i da činim dobro. Jer dobro koje želim da činim, ne činim, nego zlo koje ne želim da činim, to činim. A ako činim ono što ne želim, onda to ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni“ (Rimljanima 7:15-20).

„...Ali u svojim udovima vidim drugi zakon koji ratuje protiv zakona mog uma i zarobljava me zakonom grijeha koji je u mojim udovima. Jadam sam ti ja čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove“ (Rimljanima 7:23-24).

Tjelesan um, razdvojen od Boga, prirodno i instinktivno želi da zaštiti i zadovolji sebe i zato se sam po sebi ne može uskladiti sa Božjom voljom. Tijelo, kada nije vođeno umom koji je povezan sa Božjim Duhom, funkcionira prema principu samozadovoljavanja i samoodržanja. U tom smislu, tijelo - naša čula i funkcije tijela, uključujući i um, prirodno i instinktivno naginju ka zaštiti i zadovoljavanju sebe suprotno Božjoj volji.

U Bibliji se kao termin koristi i ljudsko srce da bi se opisala čovjekova tjelesna grešna priroda iz koje proističu grešna djela.

„Srce je prevarno iznad svega i smrtno bolesno. Ko može proniknuti u njega“ (Jeremija 17:9).

„Jer iznutra, iz ljudskog srca, izlaze zle misli, blud, krađe, ubistva, preljube, lakomstvo, zloba, prevara, besramnost, zavidno oko, hula, oholost, nerazumnost“ (Marko 7:21-22).

„Jer, iz srca izvire zle misli, ubistva, preljube, blud, krađe, krivokletstva i hule“ (Matej 15:19).

„Jer, usta govore ono čega je srce prepuno. Dobar čovjek iz dobre riznice srca iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo“ (Matej 12:34-35).

„Cijela je glava bolesna, cijelo je srce iznemoglo. Od glave do pete nema na tijelu zdravog mesta“ (Isaija 1:5-6).

„Gospod je vidio da čovjek čini veliko zlo na zemlji i da je svaka misao njegovog srca uvijek zlo” (1. Mojsijeva 6:5).

„Zato je Gospod rekao u svom srcu: „Nikad više neću prokleti zemlju zbog čovjeka, jer su misli čovječijeg srca zle od njegove mladosti...” (1. Mojsijeva 8:21).

Glavni problem je u ljudskoj prirodi a ne u spoljašnjem ponašanju koje je samo manifestacija.

„Zar se grožđe bere sa trna ili smokve sa čička? Isto tako, svako dobro drvo donosi dobre plodove, a rđavo drvo donosi rđave plodove” (Matej 7:16-17).

„Jer nema dobrog drveta koje donosi bezvrijedan plod, a nema ni lošeg drveta koje donosi dobar plod. Jer se svako drvo poznaje po svom plodu. Ne beru se smokve s trnja, niti se grožđe bere s trnovitog grma. Dobar čovjek iznosi dobro iz dobre riznice svog srca, a zao čovjek iznosi zlo iz svoje zle riznice, jer njegova usta govore ono čega mu je srce puno” (Luka 6:43-45).

Dakle, grijeh je prirodno stanje u kojem se čovjek nalazi od rođenja. Grijeh je stanje ljudske prirode razdvojene od Boga koja prirodno i spontano manifestuje grešna djela stavljajući svoju volju ispred, odnosno protiv Božje volje. Čovjekov suštinski problem nije u grešnom ponašanju, nego u njegovoj grešnoj ljudskoj prirodi koja je tjelesna, rob grijeha, kao posljedica razdvojenosti od Boga. Čovjek sam po sebi ne može da se spasi od grijeha i smrti i zato se nalazi u izgubljenom stanju.

2. Manifestacija grijeha u ličnom životu

Iako svi ljudi imaju jednako nasleđe - tjelesnu grešnu prirodu, oni se manje ili više razlikuju po manifestaciji grijeha, po svojim ličnim grijesima kao i po izraženosti nekog grijeha.

Skлонosti ka određenim pojedinačnim grijesima mogu se razlikovati od čovjeka do čovjeka. To zavisi od genetskog nasleđa, životnih okolnosti, okruženja, vaspitanja, od stečenih sklonosti ka grijesima kroz život... Grijeh je kao lančana reakcija jer izaziva nove grijeha i navike ka grijehu. Gajenje određenog grijeha vodi u druge grijeha.

Koji su to lični grijesi kroz koje se manifestuje čovjekova tjelesna grešna priroda?

Navođenje ličnih grijeha koje slijedi je prema najvišim biblijskim kriterijumima. To je lista svega onoga što nije Božja volja za čovjeka:

- život po svojoj volji ili nezavisnost od Boga (samostalno donošenje odluka i djelovanje bez Boga u svakodnevnom životu)
- nevjerstvo (nepovjerenje u Boga)
- sebičnost, egocentričnost, škrtost
- oholost, ponos, bahatost, arogancija
- samopravednost, samohvalisanje, isticanje sebe
- licemjerstvo
- zavist, ljubomora
- mržnja, zloba
- osvetoljubivost, svadljivost
- gnjev, ljutnja, gorčina, agresivnost

- ogovaranje, klevetanje, kritikovanje, vrijeđanje, ponižavanje i ismijavanje drugih, narušavanje nečijeg ugleda
- kurvarstvo, blud, požuda svih vrsta (samozadovoljavanja, seksualne izopačenosti, pornografija, požudne misli, svaka vrsta bliskosti ili intimizacije suprotnih polova koji nijesu u braku)
- materijalizam, pohlepa, materijalne ambicije, rasipništvo
- osuđivanje, nabijanje osjećaja krivice drugima, traženje grešaka i spočitavanje grešaka drugima, traženje krivca u drugima
- nepraštanje, nemilosrdnost, nepomirljivost, bezosjećajnost, hladnokrvnost, ignorisanje drugih
- izbjegavanje izvinjenja i netraženje oprostjenja od onih koje smo uvrijedili ili im nanijeli štetu
- laganje (laganje i kroz šale), manipulisanje, iskrivljeno i neobjektivno prenošenje tuđih riječi ili opisivanje događaja kroz neistine, poluistine i pretjerivanje
- ružan rječnik, neobuzdan jezik, neozbiljni razgovori, pretjerivanje u šalama, dobacivanja
- lukavstvo
- odbacivanje, otuđivanje ili bliskost sa ljudima iz sebičnih i materijalnih interesa
- potcjenjivanje ljudi, precjenjivanje ili glorifikovanje ljudi
- sažaljevanje sebe, izigravanje žrtve
- uvredljivost
- nezahvalnost
- neljubaznost, lažna ljubaznost

- tvrdoglavost, nepopustljivost
- zloupotreba i iskorišćavanje ljudi (poslodavaca, radnika, kolega, porodice, braće, prijatelja)
- nanošenje materjalne i svake druge štete ljudima (namještaljke, spletkke, smicalice)
- nepoštovanje ili maltretiranje roditelja, supružnika, djece i ljudi
- pristrasnost svake vrste
- prijetnje svake vrste
- ulazak u brak bez Božjeg odobrenja (bez biblijskog osnova, iz sebičnih, tjelesnih ili materijalnih razloga)
- razvod braka bez Božjeg odobrenja (bez biblijskog osnova, iz sebičnih razloga)
- štetni kompromisi svake vrste
- neodgovornost u obavezama svih vrsta
- izbjegavanje vraćanja dugova i nadoknađivanja štete
- nepristojnost svake vrste
- izdaja, otkrivanje tajni, gaženje date riječi i kršenje obećanja
- neumjerenost u jelu i piću (hedonizam)
- lijenost, besposličarenje
- kukavičluk
- svjetovnost (zabava, sport, muzika, film...)
- pretjerano spoljašnje ukrašavanje, nepristojno i izazovno oblačenje
- luksuz
- uskraćivanje Božjeg djela

- uskraćivanje siromašnih
- insistiranje, pritiskanje i nametanje svojih vjerovanja i učenja drugima
- odbijanje preispitivanja svojih vjerovanja i učenja kada postoji realan osnov za to
- ubistvo, silovanje, razne izopačenosti, prebijanje, zlostavljanje, abortus, krađa, prevare svake vrste, podmićivanje, kriminalni poslovi, okultizam, paganski običaji (razne svetkovine), korišćenje droga i drugih opijata, kockanje... (ovo su teži oblici grijeha koji su manje prisutni kod hrišćana)

3. Posljedice grijeha u ličnom životu

Čovjekovi grijesi, a tu se podrazumijeva čovjekova tjelesna grešna priroda kao i manifestacija tjelesne grešne prirode kroz pojedinačne grijehе koji se čine ili gaje, nanijeli su i nanose štetu i nama i drugima oko nas, isto kao što su grijesi drugih nanijeli štetu i nama i drugima oko nas.

Grieh, sa svojim središnjim principom, a to je razdvojenost ili nezavisnost od Boga, ostavio je teške posljedice na čovjeka, psiho-fizičke, a uz to čovjek je izložen konstantnim uticajem palih anđela² koji se trude da zagorčaju život.

Glavne posljedice grijeha u ličnom životu su:

- unutrašnji nemir
- unutrašnje nezadovoljstvo
- nečista savjest
- osjećaj krivice
- osjećaj odbačenosti
- osjećaj niže vrijednosti
- neispunjenost, ispraznost
- potreba za dokazivanjem
- otuđenost, samoća, asocijalnost, loši međuljudski odnosi
- emotivna preosjetljivost, depresija
- obeshrabrenost, osjećaj beznadežnosti
- stres
- strah, zabrinutost

---

² Za više informacija pročitati poglavlje 4 - Tajna grijeha.

- neodlučnost
- nezrelost
- panika, agresivnost
- pesimizam
- sramota
- psiho-fizičke slabosti, bolesti i patnje
- smrt (krajnja posljedica grijeha)

Da li ste se ikada pitali zašto ste nezadovoljni, zašto imate nemir? Ili zašto se zadovoljavate samo privremeno, kratkotrajno, kroz povremene pozitivne životne okolnosti?

Zašto ste nezadovoljni čak i kad vam neke stvari idu od ruke?

Da li se osjećate usamljenima čak iako ste okruženi ljudima, iako ste dio neke grupe ili društva?

Da li se pitate kako drugi mogu da budu tako srećni i raspoloženi, dok ste vi tako tužni u sebi?

Zašto smo baš mi uvijek odbačena žrtva? Ili možda i drugi tako misle za sebe? Ili smo svi ustvari žrtve?

Da li poželite da vas neko pomazi po glavi i licu i da osjetite toplinu ljubavi? Da li poželite da vas neko iskreno zagrlji i da vas ne pusti nikada? Je li moguće da smo u djetinjstvu tako nešto veoma rijetko doživljavali, ili možda nikada, od onih od kojih se to očekivalo? Je li moguće da ni oni to nikada nijesu doživjeli, i onda nam nijesu ni mogli to dati?

Možda ste često razočarani u odnosu sa Bogom. Možda i nemate lični, bliski odnos sa Bogom, već samo neku "istinu" u koju vjerujete. Ili se osjećate kao da vas Bog ne čuje? Možda ponekad pomislite da On svima oprašta, ali baš vama teško, vi ste najteži slučaj na svijetu?

Zašto se često bavite drugim ljudima, a naročito onima kojima “ide bolje nego vama”? Zašto poželite da se tim ljudima desi nešto loše? Ili, ako im se desi, imate privremeni osjećaj zadovoljstva, mada vrlo brzo opet postajete nezadovoljni.

Da li je tačno da nekad samo tražite razlog i povod da se udaljite od tih ljudi, jer vas muči to što im “bolje ide” nego vama, ali nećete to da priznate?

Da li osjećate kao da vam, u poređenju sa drugima, život nije dao dovoljno? Kao da ste gubitnik.

Da li vaš život predstavlja niz neuspjeha? Da li ste sami sebi najveći neprijatelj - sprečavajući svoj uspjeh i udaljavajući se od drugih nečim što ste rekli ili učinili?

Da li se ponekad osjećate kao dijete? Jednostavno vam se čini da nemate sposobnosti zrele odrasle osobe.

Zašto imate iznenadne nalete bijesa, reagujete impulsivno ili se ponašate neodgovorno?

Zašto ponavljate iste greške?

Da li se nekad osjećate kao da ste najgora osoba na svijetu, grešnik, prljav, sebičan, hladan, okrutan?

Zašto vam se čini da su svi drugi tako organizovani i da upravljaju svojim životom, dok ste vi kao brod bez kormila?

Da li radije glumite i pretvarate se da bi vas drugi prihvatili, nego da se otvorite i budete zaista ono što jeste? Da li biste učinili gotovo sve da biste bili prihvaćeni?

Zašto vam se čini da ne možete da zadržite prijatelje? Da li imate osjećaj da vas uvijek odbacuju? Da li ustvari oni vas odbacuju ili vi njih?

Da li ponekad poželite da vas više nema?

Svi ovi, kao i brojni drugi lični doživljaji, su posljedica grijeha kao i uticaja palih anđela koji zbog grijeha imaju pristup čovjeku. Grijeh je veoma realan problem sa veoma realnim posljedicama. Nama je potrebno, ne samo spasenje od tjelesne grešne prirode, nego i isceljenje od posljedica grijeha.

4. Tajna grijeha

Biblija kaže da je Bog stvorio i proširio život po cijelom svemiru, ne samo na planeti Zemlji.

Prije stvaranja Zemlje i čovjeka Bog je stvorio i brojna druga bića u svemiru među kojima su anđeli koji su najbliži Božjem prestolu.

„Blagosiljajte Gospoda, anđeli njegovi, moćni i silni, koji izvršavate riječ njegovu, slušajući zapovjesti njegove“ (Psalmi 103:20).

„I pogledao sam i začuo glas mnogih anđela koji su bili oko prestola...“ (Otkrivenje 5:11).

Anđeli su duhovna bića nevidljiva za ljudsko oko jer se nalaze izvan domena čovjekovog vidljivog spektra. Oni predstavljaju Božje službenike i članove Nebeske hijerarhije. Anđeli, kao Božji službenici, sprovode Božje naredbe i uključeni su, kako Biblija opisuje, u brojne događaje na Zemlji kroz istoriju, od prenošenja Božjih poruka ljudima, preko pomaganja i zaštite ljudi, do izvršavanja Božjih presuda nad ljudima.

U Božjem carstvu Bog lično svojim Duhom prebiva u svojim stvorenjima. Božja djeca su, na taj način, povezana sa izvorom života, Bogom, i kroz život ispoljavaju ono što Bog jeste - Njegovu prirodu, Njegov karakter, Njegove osobine.

Ljubav je osnovna i temeljna vrijednost Božje prirode na osnovu koje Bog vlada u Njegovom carstvu. Bog je u Njegovom carstvu dao slobodnu volju svoj Njegovoj djeci jer želi da ima

jedinstven i blizak odnos sa njima zasnovan na ljubavi, a ukoliko ne postoji slobodna volja onda ne može biti uzajamne ljubavi. Bog svojoj djeci daruje savršeni život i jedinstveno i blisko zajedništvo sa Njim zasnovano na ljubavi, a Božja djeca slobodnom voljom odgovaraju na to ljubavlju i jedinstvenim i bliskim zajedništvom sa Bogom i sa Božjom djecom.

Božja volja je da mu Njegova djeca služe slobodnom voljom iz ljubavi prema Njemu. Dok vlada ljubav prema Bogu, vlada i međusobna ljubav kod Božje djece.

Ovakvo radosno stanje u Božjem carstvu se u jednom trenutku promijenilo.

Najuzvišenije anđeosko biće nazvano Svjetlonoša se pobunilo protiv Boga i izazvalo velike posljedice koje su se prenijele na čovječanstvo i zbog kojih će mnoga Božja djeca izgubiti život (Svjetlonoša je prevod latinske riječi Lucifer).

„Ovako kaže Gospod: Ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti i savršeno si lijep. Bio si u Edenu, vrtu Božjem. Pokrivalo te je svako drago kamenje, rubin, topaz, jaspis, hrizolit, oniks, žad, safir, tirkiz, smaragd i zlato; tamburine i svirala bili su ti pripremljeni onog dana kad si bio stvoren. Bio si pomazani heruvim zaštitnik, ja sam te postavio. Bio si na svetoj gori Božjoj. Hodio si usred plamenih stijena. Bio si besprekoran na svojim putevima od dana kad si stvoren pa sve dok se u tebi nije našla nepravda” (Ezekijel 28:12-15).

Lucifer je u jednom trenutku svog života poželio život nezavisan od Boga, život po svojoj volji a ne po Božjoj volji, život u

kojem će on biti sebi bog a ne Bog. Želja za nezavisnošću od Boga kod Lucifera se pojavila zato što se uzoholio. Oholost znači uzdignuti sebe na položaj koji vam ne pripada, dati sebi značaj koji vam ne pripada, smatrati sebe važnijim i vrijednijim od drugih, zaboraviti na Boga kao na izvora svega što vi jeste i što posjedujete...

„Tvoje srce se uzoholilo zbog ljepote tvoje. Uništio si mudrost svoju zbog svog sjaja“ (Ezekijel 28:17).

Lucifer je, uzoholivši se zbog onoga što je vidio kod sebe - ljepotu, sjaj, mudrost, uzvišeni položaj kao heruvima zaštitnika, a što je bilo veličanstveno jer ga je Bog stvorio takvim, pomislio da može biti nezavisan od Boga - da samostalno donosi odluke, da samostalno bira svoju put, da bude poštovan i obožavan od drugih... Lucifer je u suštini htio da bude kao Bog - da bude svoj bog u svom životu, jer je sebe smatrao veoma velikim u svojim očima, odnosno većim od svih drugih, zato što je bio lijep, sjajan, mudar i visoko rangiran u Božjoj hijerarhiji.

„A govorio si u svom srcu: Do nebesa ću se podići. Iznad Božjih zvijezda podići ću svoj presto i sješću na zbornu goru na krajnjem sjeveru. Podići ću se iznad oblaka. Izjednačiću se sa Svevišnjim“ (Isaija 14:13-14).

Bog je sva živa bića stvorio da budu radosna u zajedništvu sa Njim, da smisao svog postojanja imaju u Njemu koji je izvor života i radosti. Kroz zajedništvo sa Bogom živa bića iz sebe i kroz

sebe otkrivaju Božji karakter dobrote i ljubavi koji se manifestuje prema Bogu i prema drugim živim bićima. Onog trenutka kada se živo biće okrene ka sebi, kada počne da gleda na sebe, zakoračilo je na put grijeha. Upravo se to desilo Luciferu.

Iako stvoren da živi bogocentričan život jer je to najbolji život koji stvoreno biće može da ima, Lucifer se okrenuo ka sebi - vidio je kod sebe nešto što nije vidio kod drugih stvorenja, počeo je da voli sebe, da sebe smatra ljepšim i pametnijim od drugih, a samim tim i vrjednijim od drugih.

Logično je da kako je sve više gledao u sebe i divio se sebi, počeo je da zaboravlja da sve što ima i što jeste da je to ustvari dar od Boga koji ga je stvorio takvog i dao mu uzvišen položaj.

Dakle, skretanje pogleda od Boga ka sebi u Luciferu je proizvelo oholost i sebičnost, i na kraju otvorenu pobunu protiv Boga zbog želje za nezavisnim životom. To je u suštini put grijeha i princip grijeha - skretanje pogleda sa Boga ka sebi koji vodi u nezavisnost ili razdvojenost od Boga.

Način manifestacije grijeha nije toliko važan koliko je važan princip ili uzrok grijeha, a to je okretanje od Boga ka sebi.

Ovaj princip je oduvijek bio isti kao što je i danas. To je „sindrom Lucifera“ - želja za nezavisnošću od Boga, okretanje ka sebi, djelovanje po svojoj volji, „JA“ sam bog u svom životu...

Lucifer je nastojao da za sebe pridobije i druge anđele u Nebeskoj hijerarhiji što je preraslo u otvorenu pobunu trećine svih anđela protiv Boga.³ Biblija sve anđele koji su zbačeni sa Neba naziva demonima ili zlim duhovima, a Lucifer ili Svjetlonoša koji

---

³ Otkrivenje 12:1-9.

je njihov vođa nazvan je Sotona (riječ koja znači „protivnik“ ili „neprijatelj“).

„Kako pade s Neba, Svjetlonošo, zorin sine!“ (Isaija 14:12).

Razdvajanjem od Boga, Sotona i njegovi sljedbenici su postali potpuno zli, zato što je Bog jedini izvor dobrote i ljubavi. Bez Božjeg Duha u sebi niko od stvorenja ne može biti dobar i imati ljubav, jer je samo Bog izvorno takav i On je izvor svega dobrog.

„Niko nije dobar, osim jednoga Boga“ (Marko 10:18).

Sotona i demoni ne žele i ne mogu više da se povežu sa Bogom, jer su potpuno razdvojeni od Boga kao izvora dobrote i ljubavi.

Pošto su odstranjeni sa Neba jer za njih više nema nade da se ponovo povežu sa Bogom, Sotona i demoni su, iz mržnje prema Bogu, svoju pažnju usmjerili prema novostvorenim bićima koja su u međuvremenu stvorena na planeti Zemlji - ljudima.

Sotona je pripremao plan da prevari čovjeka da poslušaj njega i prihvati koncept grijeha - nezavisnosti od Boga, kako bi pronašao nove sljedbenike i teritoriju na kojoj može nastaviti pobunu protiv Boga.

Sotona je uspio da prevari prve ljude koje je Bog stvorio, Adama i Evu, tako što su odabrali da budu nezavisni od Boga i

tako je grijeh ušao u čovječanstvo.⁴ Sotona je postao legitimni vladar na Zemlji.

Kako i zašto slobodna bića sa savršenom prirodom i karakterom koje su imali stvaranjem od Boga, i u savršenom okruženju u kojem su živjeli, kao što su Sotona i Adam, mogu da djeluju protiv Boga, svog stvoritelja i izvora života?

Samo iz jednog razloga - zbog ličnog izbora, lične odluke i lične želje da žive bez Boga, da žive nezavisno od Boga, da više vjeruju sebi nego Bogu. Iako je u pitanju iracionalna i neobjašnjiva stvar koja završava prestankom života, to je nešto što je moguće zato što se Bog ne miješa u slobodnu volju svojih stvorenja. Povjerenje ili nepovjerenje u Boga, život sa Bogom ili bez Boga, je nešto što svako živo biće odlučuje za sebe nezavisno od Božjeg direktnog utica na taj slobodan izbor.

Bog je svojoj djeci dao sve moguće dokaze ljubavi i sile, ali im se ne miješa u izbor da li žele da Mu vjeruju i da Ga vole.

Adam i Eva, a prije njih Sotona i pali anđeli, iskoristili su i zloupotrijebili svoju mogućnost u koju im se Bog ne miješa - odlučili su se za život bez Boga, i izazvali teške posljedice širom Božjeg carstva.

---

⁴ 1. Mojsijeva 3.

2. dio
Božji plan spasenja čovjeka
preko Isusa Hrista

5. Bog je čovjeku obezbijedio Spasitelja - Sina Božjeg Isusa Hrista

Kako se teoretski Adam mogao spasiti nakon što se razdvojio od Boga? Jedini način da se Adam spasi jeste da se, prije nego što umre, pokaje i vrati Bogu, a to znači da se ponovo poveže sa Bogom i nastavi da živi u zajednici sa Njim kao jedinim izvorom života i dobrote.

Zvuči jednostavno, ali to realno nije moguće.

Čovjek razdvojen od Boga, odnosno čovjek u kome ne prebiva Božji Duh, u realnosti ne želi da se pokaje i vrati Bogu - ne želi da se poveže sa Bogom i živi u zajednici sa Njim.

Adam realno nije mogao da se pokaje i vrati Bogu, jer po svojoj prirodi neće Boga, mrzi Boga i plaši se Boga jer je razdvojen od Boga, izvora života i dobrote. Adam je postao neprijatelj Božji, tjelesni grešnik koji po svojoj prirodi ne želi i ne može da živi u poslušnosti Bogu zato što je razdvojen od Boga.

Svaki čovjek na ovom svijetu je Adamov potomak i naslijedio je posljedice Adamovog grijeha. Svaki čovjek se rađa kao tjelesni grešnik, realno se nalazi u položaj u koji se našao Adam, i to je izgubljena situacija koja se završava vječnom smrću.

Jevanđelje ili radosna vijest jeste da je Bog iz ljubavi prema izgubljenom čovjeku obezbijedio Spasitelja od grijeha, a samim tim i od posljedica grijeha uključujući i smrt kao konačnu posljedicu grijeha, a taj Spasitelj je jedinorođeni Sin Božji Isus Hrist.

„Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne pogine, nego da ima vječni

život. Jer Bog nije poslao svog Sina u svijet da on osudi svijet, nego da se svijet spase kroz njega“ (Jovan 3:16-17).

„Jer plata grijeha je smrt, a Božji blagodatni dar je vječni život kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda“ (Rimljanima 6:23).

„Rodiće sina, a ti ćeš mu dati ime Isus, jer će on svoj narod spasti od grijeha njihovih“ (Matej 1:21).

Bog je kroz svog Sina unaprijed obezbijedio spasenje čovjeka, još prije nego što je čovjek pao u grijeh i razdvojio se od Boga.

„...Jagnjeta zaklanog od postanka svijeta“ (Otkrivenje 13:8).

„On nas je spasio i pozvao nas svetim pozivom, ne zbog naših djela, već zbog svoje namjere i blagodati, koja nam je prije mjerljivih vremena data u Hristu Isusu, a objavljena je sada kad se pojavio naš Spasitelj, Hrist Isus, koji je ukinuo smrt, a obasjao život i neraspadljivost posredstvom dobre vijesti...“ (2. Timoteju 1:9-10).

Bog je iz ljubavi obezbijedio Spasitelja i bio milostiv prema Adamu privremeno spriječivši pune posljedice grijeha koje su trebale zadesiti i Adama i sve njegove potomke, omogućivši im da se spasu - da se pokaju i vrate Bogu.

Zahvaljujući Isusu Hristu čovjek može da se spasi i sudbina čovječanstva nije kao sudbina Lucifera i demona, a to je nemogućnost ponovnog povezivanja sa Bogom što znači biti izgubljen

za vječnost. Svaki čovjek, kroz Isusa, može da se poveže sa Bogom, ali onaj koji ne iskoristi ovaj život da se poveže sa Bogom biće izgubljen za vječnost kao što će biti izgubljeni Lucifer i demoni.

Bog je, da bi spasio čovjeka, odmah morao da spriječi posljedice grijeha, a to znači da Adam nije doživio sudbinu grešnika, već je dobio šansu da se spasi, isto kao i svi njegovi potomci. Bog je kreirao ambijent na Zemlji kako bi čovjek mogao slobodnom voljom izabrati spasenje.

Ako se svaki čovjek rađa sa ljudskom prirodom koja je tjelesna, rob grijeha i u neprijateljstvu sa Bogom kao posljedice razdvojenosti od Boga, zašto čovjek nije od rođenja potpuno izopačen kao što su pali anđeli?

Zašto postoji dobrota kod djece i ljudi, čak i kod onih koji nisu povezani sa Bogom ili čiji roditelji nijesu povezani sa Bogom?

Bog nije dopustio da se čovječanstvo potpuno izopači kao pali anđeli, i to samo iz jednog razloga - da bi čovjek slobodnom voljom mogao izabrati spasenje iz stanja u kojem se nalazi. Bog je odlučio da čovjeku da novu šansu i zato je spriječio pune posljedice grijeha. To je Božja milost zahvaljujući Isusu Hristu koji je pristao da spasi čovjeka.

„Ne postupa s nama po grijesima našim, niti nam po prestupima našim vraća ono što zaslužujemo“ (Psalmi 103:10).

Bog je učinio život normalnim, odnosno omogućio da se ljudi rode u povoljnijem položaju samo da bi mogli izabrati spasenje,

jer u realnom stanju razdvojenosti od Boga, odnosno u punini tjelesnosti, ropstva grijehu i pod punom vlašću Sotone, ne bi mogli da učine takav izbor.

Ovaj život koji je Bog omogućio zovemo i "život pod Božjom milošću".

Neki od glavnih mehanizama koje Bog upotrebljava da bi čovjekov privremeni život bio normalan i da bi čovjek bio sposoban da prihvati spasenje:

- odložena i usporena čovjekova smrt
- savjest i moralne snage u čovjeku za izbor dobra i za otpiranje zlu
- Biblija - Bog se kroz pisanu Riječ otkrio čovječanstvu sa svim informacijama koje su potrebne za spasenje
- moralni zakon iz Biblije služi da osvjedoči čovjeka u grešno stanje i da utiče na njega da mu je potreban Spasitelj
- državne vlasti koje obuzdavaju čovjekovo zlo i održavaju red

Čovjek, pod milošću, nije u stanju spasenja, odnosno nije spašen samo zato što je pod milošću, ali može da izabere spasenje - da se pokaje i vrati Bogu.

Djelovanje Božjeg Duha na čovjeka ublažava i sprečava pune posljedice razdvojenosti od Boga, i čovjek zaista ne doživljava punu realnost tjelesnosti i ropstva grijehu, i zato mnogi ljudi ne shvataju ozbiljnost problema u kojem se nalaze.

„Jer se Božja blagodat koja donosi spasenje pokazala svim ljudima“ (Titu 2:11).

I pored Božjeg djelovanja na cijelo čovječanstvo kao i na svakog čovjeka pojedinačno, posljedice čovjekovog razdvajanja od Boga su nesagledive jer čovjek ima slobodnu volju kojom se može odupirati Božjoj milosti. U Adamovoj porodici se odmah desilo ubistvo - brat je ubio brata.⁵ Nemoral i destrukcija su se vrlo brzo proširili po Zemlji.⁶ Čovječanstvo je degradiralo za oko 1500 godina od stvaranja Zemlje do mjere da je Bog ostavio u životu samo osmoro ljudi.⁷

Istorija čovječanstva je puna zla, a naročito je na udaru Božji narod što pokazuje koliki je stepen neprijateljstva prema Bogu.

Kakav je čovjek zaista po prirodi i u realnosti, svijet će imati prilike da se uvjeri u bliskoj budućnosti kada se Božja milost povuče od čovječanstva pred sami Hristov drugi dolazak. Biblija govori o kraju vremena milosti kada se više niko neće moći pokajati i spasiti jer je završeno vrijeme Božje milosti kroz koje su ljudi pozivani da se spasu.

„A ostali ljudi koji nijesu poginuli od tih zala, nijesu se pokajali za djela svojih ruku - nijesu prestali da se klanjaju demonima i idolima od zlata, srebra, bakra, kamena i drveta, koji ne mogu ni vidjeti ni čuti ni hodati. I nisu se pokajali za svoja ubistva, ni za svoja vraćanja, ni za svoj blud, ni za svoje krađe“ (Otkrivenje 9:20-21).

„I velika vrućina pržila je ljude, ali oni su hulili na ime Boga, koji ima vlast nad tim nevoljama, i nijesu se pokajali da bi mu dali slavu“ (Otkrivenje 16:9).

---

⁵ 1. Mojsijeva 4:8.

⁶ 1. Mojsijeva 6:12.

⁷ 1. Mojsijeva 6:17-18.

I nakon vaskrsenja pokazaće se priroda grešnika koji su odbacili Božju milost.

„A kad se navrši hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice, pa će izaći da zavodi narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih sakupi za rat. A biće ih kao morskog pijeska. I vidio sam kako su napredovali širom zemlje i okružili logor svetih i voljeni grad. Ali vatra je sišla od Boga s neba i pojela ih“ (Otkrivenje 20:7-9).

6. Spasenje čovjeka je u novorođenju - u primanju Hristovog života

Šta je suština Božjeg plana spasenja čovjeka preko Isusa Hrista?

Adamovi potomci, svi ljudi, nastali su rađanjem kroz biološki proces reprodukcije. Rađanje je proces kroz koji se prenosi život. Onaj koji ima život - otac ili roditelj, prenosi život - djetetu ili potomku.

Svaki čovjek, rođenjem, po nasleđu od Adama posjeduje Adamov život koji je:

- razdvojen od Boga
- grešan (tjelesan; rob grijeha; svoja volja protiv Božje volje)
- smrtan

Ovo je izgubljeno stanje za čovjeka koje on ne može da promijeni, jer je u pitanju nasleđe koje je primio rođenjem.

Spasenje čovjeka je isključivo u primanju novog života koji bi zamijenio stari Adamov život, a koji je:

- povezan sa Bogom
- pravedan (duhovan; Božja volja ispred svoje volje)
- besmrtan

Novi život za čovjeka mora biti nasleđe koje će čovjek primiti natprirodno novim rođenjem, i to kao dar od Boga, jer čovjek sam po sebi ne može da promijeni ono što je prvim rođenjem primio u nasleđe.

„Isus mu na to reče: Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko odozgo ne rodi, ne može vidjeti Božje kraljevstvo... Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko ne rodi od vode i od Duha, ne može ući u Božje kraljevstvo. Što je rođeno od tijela, tijelo je, a što je rođeno od Duha, duh je“ (Jovan 3:3-6).

Da bi se čovjek nanovo rodio i primio novi život kao nasleđe, mora postojati otac ili roditelj, onaj koji ima život da bi ga mogao prenijeti djeci ili potomcima, kao što je Adam prenio život.

Bog je obezbijedio novog oca čovječanstva, Svog Sina Isusa Hrista, novog Adama koji će dati novi život grešnicima kroz novorođenje.

„Prvi čovjek, Adam, postao je živa duša, posljednji Adam Duh koji daje život“ (1. Korinćanima 15:45).

„...Adam, koji je tip onoga koji je imao da dođe (Isusa)“ (Rimljanima 5:14).

Novorođenje čovjeka, za razliku od prirodnog rođenja kroz biološki proces reprodukcije, je natprirodni proces. Da bi se čovjek ponovo rodio potrebno je natprirodno čudo, jer se radi o novorođenju čovjeka koji je već živ. Živom čovjeku, kojem treba spasenje i koji treba da izabere da se spasi, potrebno je da se ponovo rodi, i zato je novorođenje natprirodno čudo. Novorođenje ne podrazumijeva dobijanje novog tijela, već je u pitanju dobijanje novog duhovnog života.

U novorođenju čovjeka je spasenje, i to je suština Božjeg plana spasenja čovjeka kroz Isusa Hrista - da se čovjek nanovo

rodi, da čovjek dobije novi duhovni spasonosni život umjesto starog - Hristov život umjesto Adamovog života.

Na kraju istorije, u budućnosti, prilikom Hristovog drugog dolaska, svi spašeni iz svih vjekova koji su umrli biće vaskrsnuti, i zajedno sa spašenima koji će živi dočekati Hrista, dobiće i novo besmrtno tijelo.

7. Novi život koji se primi od Hrista mora nadvladati stari grešni i smrtni život

Čovjek od kada se rodi, kao beba, manifestuje grešne sklonosti. Te sklonosti su ništa drugo nego tjelesna grešna priroda koju je čovjek primio kroz nasleđe, rođenjem od roditelja počevši od praroditelja Adama. Čovjek kroz život, osim što ima naslijeđene grešne sklonosti, proizvodi nove grešne sklonosti kao posljedica tjelesne grešne prirode koju posjeduje od rođenja.

Ovo znači da novi život koji čovjek primi mora biti veoma realan i veoma iskustven kako bi mogao nadvladati, odnosno nadjačati stari život sa svim posljedicama.

Novi život, odnosno „novi čovjek“ u iskustvu mora biti snažniji od iskustva starog života, odnosno snažniji od „starog čovjeka“. Novi život u iskustvu mora biti snažniji od tjelesnosti i ropstvu grijehu, a to znači da stavljanje Božje volje ispred svoje volje mora biti u iskustvu snažnije od stavljanja svoje volje ispred Božje volje.

U tom slučaju, da bi čovjek mogao biti spašen, Isus Hrist, čovjekov novi roditelj, mora doći u čovjekov realni položaj, u položaj grešnika, u položaj starog života, u položaj „starog tjelesnog čovjeka“, i u realnosti i iskustvu nadvladati, odnosno nadjačati stari život, odnosno „starog tjelesnog čovjeka“ sa svim posljedicama, nadvladati tjelesnu grešnu prirodu, odnosno nadvladati stavljanje svoje volje ispred Božje.

Sve to je neophodno kako bi svi oni koji kroz novorođenje prime Hristov život, u realnosti i iskustvu nadvladali stari život sa svim posljedicama i spasili se.

U „novom čovjeku“, u njegovoj prirodi, nakon novorođenja, mora djelovati zakon koji je u iskustvu snažniji od zakona grijeha koji sada porobljava „starog čovjeka“.

Isus Hrist je prije oko 2000 godina kroz utjelovljenje, život, smrt i vaskrsenje uradio sve što je potrebno čovjeku za spasenje kada primi Njegov život - u realnosti i iskustvu je nadvladao, odnosno nadjačao stari život sa svim posljedicama uključujući i smrt kao konačnu posljedicu.

8. Hrist je u iskustvu usavršio novi spasonosni ljudski život koji će dati čovjeku

Sin Božji Isus Hrist je kroz utjelovljenje, život, smrt i vaskrsenje usavršio novi spasonosni ljudski život koji će biti dat čovjeku kroz novorođenje kako bi se čovjek spasio.

8.1. Hristovo utjelovljenje

Hrist je prije oko 2000 godina došao je u svijet, rodio se kao čovjek ili utjelovio da bi spasio čovjeka.

„A pošto su ta djeca sudionici tijela i krvi, tako i on sam uze udjela u tome...” (Jevrejima 2:14).

„Rodiće sina, a ti ćeš mu dati ime Isus, jer će on svoj narod spasti od grijeha njihovih“ (Matej 1:21).

Hrist se morao utjeloviti da bi u iskustvu proživio i usavršio spasonosni ljudski život.

Novi ljudski život je potreban za spasenje ljudi, ali ne bilo kakav ljudski život, već ljudski život u kojem je u iskustvu nadvladan stari život sa svim posljedicama. To je ljudski život koji u iskustvu mora biti snažniji od tjelesne grešne ljudske prirode, odnosno da stavljanje Božje volje ispred svoje volje mora u iskustvu biti snažnije od stavljanja svoje volje ispred Božje volje.

8.2. Hristov život

Hrist je u iskustvu proživio pravedan ljudski život, a to znači da je živio po Božjoj volji, u savršenoj poslušnosti Bogu.

„A Isus im je rekao: Moja je hrana da vršim volju onoga koji me je poslao i da dovršim njegovo djelo“ (Jovan 4:34).

„Moj sud je pravedan, jer ne vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao“ (Jovan 5:30).

„Ako držite moja uputstva, ostaćete u mojoj ljubavi, kao što sam ja održao Očeva uputstva i ostajem u njegovoj ljubavi“ (Jovan 15:10).

Hrist se suočio sa najtežim životnim iskušenjima i okolnostima u kojima se čovjek može naći:

- suočio sa skromnim i siromašnim životom i sa glađu
- suočio se sa odbacivanjem i izdajom od ljudi uključujući i najbliže
- suočio se sa uzdizanjem i uzvisivanjem od ljudi
- suočio se sa najvećim čudima u istoriji čovječanstva
- suočio se sa najvećom silom koja može biti dostupna čovjeku
- suočio se sa ljudima iz svih slojeva društva i ljudima različitih osobina (siromašnima, bogatima, religioznima, neznabošcima, obrazovanima, neobrazovanima, bezakonicima, licemjerima)
- suočio se sa državnim i religijskim vlastima
- suočio se sa Sotonom i demonima

- suočio se sa provokacijama, prijetnjama, uvredama
- suočio se sa teškim fizičkim batinama i mučenjem
- suočio se sa neshvatljivom duševnom (psihičkom) agonijom kada je ostavljen od Boga na krstu Golgote
- suočio se sa najbolnijom fizičkom smrću
- suočio se u konačnom sa Bogom u situaciji kada Ga je Bog ostavio na krstu da umre zauvijek

Hrist je u iskustvu nadvladao sva životna iskušenjima i okolnosti u kojima se čovjek može naći, tako što je uvijek stavljao Božju volju na prvo mjesto. On je na taj način usavršio ljudski život koji će biti dat čovjeku da bi se spasio, kako bi bile preokrenute posljedice starog života primljenog od Adama.

„...Iz onoga što je pretrpio naučio se poslušnosti. I savršivši se, postao je svima koji su mu poslušni uzrok vječnog spase-nja...” (Jevrejima 5:8-9).

„Jer naš prvosveštenik je neko ko ne samo što može da sa-osjeća s nama u našim slabostima, nego je i poput nas iskušan u svemu, ali nije zgriješio. Pristupimo, dakle, slobodno prestolu blagodati, kako bi stekli milosrđe u nalaženju blagodati kad nam zatreba pomoć“ (Jevrejima 4:15-16).

Hrist je u svim situacijama postupao prema Božjoj volji. Nije sagriješio ni u motivima, ni u mislima, ni u riječima, ni u djelima, do smrti. Njegova vjera u Oca je bila savršena, bio je savršeno potčinjen Očevoj volji kroz savršenu poslušnost, predaju, odricanje..., ali u veoma teškim iskušenjima i okolnostima.

„Jer u onome u čemu je i sam pretrpeo, budući iskušan, on može pomoći onima koji su iskušavani“ (Jevrejima 2:18).

Hrist je kroz pravedan život obezbijedio pravednost onima koji prime Njegov život, na isti način kao što je Adam prenio nepravedan život svim potomcima.

„Jer Hrist je ispunjenje Zakona, za pravednost svakom koji ga vjeruje“ (Rimljanima 10:4).

„Od njega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta mudrost od Boga i pravednost i posvećenje i iskupljenje...“ (1. Korinćanima 1:30).

8.3. Hristova smrt

Hrist je kroz smrt na krstu Golgote usmrtio grijeh, a to konkretno znači usmrtio je tjelesnu grešnu prirodu, usmrtio je „starog čovjeka“, usmrtio je stari život sa svim posljedicama.

„...Znajući ovo, da je naš stari čovek bio razapet zajedno s njim... (Rimljanima 6:6).

„Ali sada, na svršetku ovog poretka, pojavio se jednom zauvijek da svojom žrtvom odstrani grijeh“ (Jevrejima 9:26).

Hrist je na krstu bio u stanje ili položaj tjelesnog grešnog čovjeka, u položaj „starog čovjeka“, a to je položaj razdvojenosti od Boga koji vodi u vječnu smrt.

„Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“ (Matej 27:46).

„Onoga koji nije znao grijeha, učini grijehom nas radi...“ (2. Korinćanima 5:21).

„Hrist nas je otkupio od prokletstva Zakona postavši radi nas prokletstvo, jer je napisano: Proklet je svako ko je obješen na drvo...“ (Galatima 3:13).

Bog je na krstu doveo Hrista u položaj grešnika - razdvojen od Boga, iako nije bio grešnik.

„Ali on bi ranjen za naše prestupe, slomljen za naša bezakonja; kazna za izopačenost bješe na njemu našeg mira radi, i ranom njegovom mi se iscijelismo. Svi mi kao ovce zalutamo, svaki od nas se okrenu svojim putem, a Gospod je položio na njega bezakonje svih nas“ (Isaija 53:5-6).

„Ali Gospodu bi volja da ga razbije, on ga je doveo da bude ranjen...“ (Isaija 53:10).

„Zar da ne pijem čašu koju mi je Otac dao“ (Jovan 18:11).

Razdvojenost od Boga je stanje kada bi svako živo biće stavilo svoju volju ispred Božje volje.

To je realno stanje čovječanstva da nema Božje milosti. Hrist je u tom stanju stavio Božju volju ispred svoje volje - umro je poslušan Bogu, ono što ni jedan čovjek razdvojen od Boga ne bi mogao, iako je ostavljen od Boga da umre zauvijek kao da je grešnik.

„Osim toga, kad je po obličju postao čovjek, ponizio se i postao poslušan sve do smrti, i to smrti na krstu“ (Filipljanima 2:8).

Hrist je na krstu ostavljen od Boga da bi mogao obezbijediti naše spasenje tako što će u iskustvu, kroz poslušnost Bogu do smrti, nadvladati grijeh - nadvladati stanje tjelesne grešne prirode, nadvladati „starog čovjeka“, nadvladati prirodne instinkte zadovoljavanja i zaštite sebe, kao posljedice razdvojenosti od Boga u kojem ni jedno živo biće ne može biti poslušno Bogu.

„Onoga koji nije znao grijeha, učini grijehom nas radi, da mi postanemo pravednost Božja u njemu“ (2. Korinćanima 5:21).

Hrist je iz položaja grešnika u iskustvu nadvladao grijeh, ono što grešnik nije mogao da učini i zbog čega mu je trebao Spasitelj da to uradi umjesto njega. Hrist je na krstu umro grijehu - usmrtio je tjelesnu grešnu prirodu, usmrtio je „starog čovjeka“, ne potčinivši se do smrti, tako što je stavio Božju volju ispred svoje volje pristavši da umre zauvijek ne zatraživši da sebe spasi od vječne razdvojenosti od Boga. Hrist nije zadovoljio prirodne instinkte tjelesnog čovjeka, a to je da zadovolji i zaštiti sebe, već se odupro do smrti.

Hrist je na ovaj način, onima koji prime Njegov život, u iskustvu obezbijedio spasenje od grijeha ili smrt grijehu, odnosno

smrt sebi - smrt tjelesnoj grešnoj prirodi, odnosno smrt "starog čovjeka" koji je uvijek stavljao svoju volju ispred Božje.

„...Znajući ovo, da je naš stari čovek bio razapet zajedno s njim, kako bi se naše grešno tijelo onemogućilo, da više ni u kom slučaju ne robujemo grijehu, jer onaj ko je umro, oslobođen je grijeha“ (Rimljanima 6:6-7).

„Jer smrću kojom je umro, umro je grijehu jedanput, a što živi, Bogu živi. Tako i vi, smatrajte sebe zaista mrtvima grijehu, a živima Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem“ (Rimljanima 6:10-11).

„Jer je jednim žrtvenim prinosom za svagda učinio savršenima one koji bivaju posvećeni“ (Jevrejima 10:14).

„...Posvećeni prinošenjem tijela Isusa Hrista jednom zauvijek“ (Jevrejima 10:9-10).

„...Tako je i Hrist bio jednom zauvijek prinesen da ponese grijeh mnogih“ (Jevrejima 9:28).

8.4. Hristovo vaskrsenje

Bog je vaskrsnuo Hrista iz mrtvih zato što je bio poslušan Bogu do smrti.

„Neka u vama bude sklonost koja je u Hristu Isusu, koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom, već se odrekao samog sebe i uzeo obličje sluge i postao sličan ljudima. Osim toga, kad je po obličju postao čovjek, ponizio se i postao poslušan sve do smrti, i to smrti na krstu. Zato

ga je Bog i uzvisio i dao mu ime koje je iznad svakog imena, da se u Isusovo ime savije svako koljeno onih koji su na nebu i onih koji su na zemlji i onih koji su pod zemljom, i da svaki jezik prizna Isusa Hrista za Gospoda, na slavu Boga Oca“ (Filipiјanima 2:5-11).

Hrist je kroz poslušnost Bogu do smrti, iako na krstu ostavljen od Boga, učinio pomirenje sa Bogom, ono što Adam i njegovi potomci nijesu mogli da učine i zato su bili izgubljeni.

„...Pomirivši njegovom krvlju na krstu sve u njemu...“ (Kološanima 1:20).

„Jer ako smo, dok smo još bili neprijatelji, bili pomireni s Bogom smrću njegovog Sina...“ (Rimljanima 5:10).

Bog se zauvijek povezao sa Hristom prilikom vaskrsenja.

„...Kao što je Hrist vaskrsnut iz mrtvih slavom Očevom...“ (Rimljanima 6:4).

„Ali Bog ga je vaskrsnuo oslobodivši ga okova smrti, jer nije bilo moguće da ga smrt zadrži“ (Djela apostolska 2:24).

Hristovim vaskrsenjem obezbijeđeno je spasenje čovjeka, jer je Hrist prethodno proživio i iskusio sve što je potrebno da bi čovjek primio spasonosni život i sada je živ da može prenijeti drugima svoj život kao novi Adam.

Hrist je vaskrsnuo u besmrtnom tijelu koje će dobiti svi oni koji će biti spašeni.

„A naše je građanstvo na nebesima, odakle željno očekujemo spasitelja, Gospoda Isusa Hrista, koji će naše poniženo tijelo preoblikovati da bude poput njegovog slavnog tijela, silom kojom može sve da pokori sebi“ (Filipljanima 3:20-21).

„Jer ovo raspadljivo mora da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno mora da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti reči koje su napisane: Smrt je uništena u pobjedi“ (1. Korinćanima 15:53-54).

Vaskrsenje mrtvih, onih koji će biti spašeni, desiće se prilikom Hristovog drugog dolaska na Zemlju.

„Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi oživjeti. Ali svako u svom redu: Hrist kao prvina, a zatim, za vrijeme njegovog dolaska, oni koji su Hristovi“ (1. Korinćanima 15:22-23).

Posljednja generacija spašenih na Zemlji, oni koji neće umrijeti prije Hristovog drugog dolaska, dočekaće Hrista živi i tada će se njihovo tijelo preobraziti u besmrtno.

„Jer ako vjerujemo da je Isus umro i vaskrsnuo, onda će Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim. Jer ovo vam govorimo po Gospodnjoj riječi: mi živi, koji ostanemo do dolaska Gospoda, nećemo preteći one koji su umrli, jer će sam Gospod sići s neba sa zapovjedničkim pozivom, s glasom arhandjela i s

Božjom trubom, i mrtvi u Hristu ustaće prvi. Zatim ćemo mi živi, koji ostanemo, biti zajedno s njima odneseni u oblacima da se sretnemo s Gospodom na nebu. I tako ćemo uvijek biti s Gospodom. Zato tješite jedni druge ovim riječima“ (1. Solunjanima 4:14-18).

9. Šta sadrži Hristov život koji će se dati čovjeku da bi se spasio (sažetak)

Život Isusa Hrista, drugog Adama, je:

- povezan sa Bogom u iskustvu
- pravedan u iskustvu (Božja volja ispred svoje volje, smrt sebi ili smrt grijehu)
- besmrtnan u iskustvu (vaskrsnut iz mrtvih u besmrtnom tijelu)

Hrist je kroz utjelovljenje, život, smrt i vaskrsenje u iskustvu nadvladao, odnosno nadjačao:

- grijeh - tjelesnu grešnu prirodu ili „starog čovjeka“
- smrt

Na ovaj način On je u iskustvu anulirao ili poništio „stari život“ koji posjeduje svaki čovjek.

Svi oni koji prime Hristov vaskrsli život primaju spasenje u iskustvu jer je u Njegovom životu sadržano u iskustvu sve što je potrebno za spasenje.

„Jer ako smo, dok smo još bili neprijatelji, bili pomireni s Bogom smrću njegovog Sina, koliko ćemo više sada, kad smo pomireni, biti spaseni njegovim životom“ (Rimljanima 5:10).

Hrist je kroz poslušnost Bogu do smrti, iz položaja razdvojenosti od Boga na krstu, u iskustvu nadvladao grijeh - tjelesnu grešnu prirodu razdvojenju od Boga koju posjeduje svaki čovjek („stari čovjek“). Kroz poslušnost Bogu tokom života, u iskustvu je nadvladao sva iskušenja u koja se čovjek može naći. Kroz

vaskrsenje iz mrtvih, u iskustvu je nadvladao smrt. Posjedovanjem Hristovog života čovjek posjeduje vječni život koji poništava stari život i koji je u skladu sa Bogom.

„A u ovome je to svjedočanstvo: Bog nam je dao vječni život, i taj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božjeg, nema život“ (1. Jovanova 5:11-12).

10. Bog je osposobio Hrista da može dati svoj život čovjeku

Isus Hrist, iako Sin Božji, utjelovljenjem je postao čovjek, uzeo je ljudsko obličje, i prilikom vaskrsenja ostao je čovjek. Hrist, kao čovjek, nije u mogućnosti da prenese svoj spasonosni život drugim ljudima, i zato je Bog morao da osposobi Hrista da može prenositi svoj život - da se grešnici mogu nanovo roditi.

Kako je Bog to uradio?

Prema Bibliji, svako biće, uključujući i Boga, posjeduje tijelo i duh.

Bog ima tijelo, odnosno spoljašnje obličje.

„Miheja još reče: Zato čuj Gospodnju riječ: Vidim Gospoda kako sjedi na svom prestolu, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s lijeve strane“ (1. Carevima 22:19).

„U godini smrti cara Ozije, vidio sam Gospoda kako sjedi na visokom i uzvišenom prestolu, a rubovi njegove haljine ispunjavali su hram“ (Isaija 6:1).

Bog ima Duh.

„...A Duh Božji lebdio je nad površinom voda“ (1. Mojsijeva 1:2).

„Tada je Gospod rekao: Neće se moj Duh dovijeka sporiti sa čovjekom, jer je on samo tijelo“ (1. Mojsijeva 6:3).

Božji Duh se u Bibliji naziva Sveti Duh.

„Nemoj me odbaciti od lica svoga, i Sveti Duh svoj nemoj uzeti od mene“ (Psalmi 51:11).

„Prema tome, ko to odbacuje, ne odbacuje čovjeka, nego Boga, koji vam daje svoj Sveti Duh“ (1. Solunjanima 4:8).

Čovjek je stvoren sa tijelom i duhom, prema Božjem obličju.

„Gospod Bog je stvorio čovjeka od zemaljskog praha i udahnuo mu u nozdrve dah (duh) života, i čovjek je postao živa duša“ (1. Mojsijeva 2:7).

„Tada se prah vraća u zemlju, gde je i bio, a duh se vraća Bogu, koji ga je dao“ (Propovjednik 12:7).

„Ovako govori Gospod, koji je razapeo nebesa, zemlji položio temelje i čovjeku stvorio duh koji je u njemu...“ (Zaharija 12:1).

Čovjek ili duša sastoji se od spoja tijela i duha.

„Bdite i molite se, da ne padnete u iskušenje. Duh je, do duše, voljan, ali je tijelo slabo“ (Matej 26:41).

„Zato proslavite Boga u svojim tijelima, i u duhu vašem što je Božje“ (1. Korinćanima 6:20).

Duh predstavlja najvažniji životni element čovjeka, sam život. Razdvajanje duha od tijela proizvodi smrt, isto kao što spajanje duha i tijela proizvodi život.

„Uzmeš li im duh, umiru, i u prah se svoj vraćaju“ (Psalmi 104:29).

„Tada je Isus rekao: Ne plačite, jer nije umrla, nego spava. A oni su mu se podsmijevali jer su znali da je umrla. On ju je uzeo za ruku i povikao: Djevojko, ustani! I vratio joj se duh i odmah je ustala...“ (Luka 8:52-55).

Kada je Isus umirao na krstu On je predao Svoj Duh, što znači znači predao je Svoj život, na isti način kao i Stefan kada je umirao predajući svoj život, odnosno svoj duh.

„Isus je povikao iz sveg glasa: Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh! Kad je to rekao, izdahnuo je“ (Luka 23:46).

„Dok su ga kamenovali, Stefan je rekao: „Gospode Isuse, primi moj duh“ (Djela apostolska 7:59).

Čovjekov duh je najvažniji segment njegove ličnosti, on je njegov život, ono što čovjek jeste.

„Dakle, kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva“ (Jakov 2:26).

„Duh je taj koji daje život, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio Duh su i život su“ (Jovan 6:63).

Čovjek u duhu (duhom) služi Bogu.

„Jer svjedok mi je Bog, kome svojim duhom služim u dobroj vijesti o njegovom Sinu...“ (Rimljanima 1:9).

„Jer mi imamo pravo obrezanje, mi koji služimo Bogu u duhu i hvalimo se Hristom Isusom, a ne uzdamo se u tijelo“ (Filipljanima 3:3).

Biblija kaže da su Božji Duh i čovjekov duh ekvivalenti, odnosno ono što je za Boga Njegov Duh, to je za čovjeka njegov duh.

„Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čovjeku, osim duha čovječijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg“ (1. Korinćanima 2:11).

U Bibliji postoji i paralela između Božjeg Duha i Božjeg uma.

„Ko je Gospodnji Duh izmjerio? Ko ga kao savjetnik može nečemu poučiti“ (Isaija 40:13).

„Jer ko je upoznao Gospodnji um, da bi ga nečem poučio“ (1. Korinćanima 2:16).

„Jer ko je upoznao Gospodnji um, ko je njegov savjetnik“ (Rimljanima 11:34).

Ako je Božji Duh ustvari Božji um, onda je i čovjekov duh ustvari čovjekov um. Duh ili um predstavlja unutrašnjost živog bića, unutrašnju ličnost.

„Druge godine Nebuhadnezarovog kraljevanja, Nebuhadnezar je usnio snove, i duh mu se uznemirio, pa više nije mogao oka sklopiti“ (Danilo 2:1).

Unutrašnjost ili um se u Bibliji karakteriše i kao srce. Upravo se čovjekov duh u Bibliji često upoređuje i sa čovjekovim srcem, odnosno sa onim što čovjek zaista jeste u svojoj unutrašnjosti.

„Daću vam novo srce i u vas ću nov duh staviti“ (Ezekijel 36:26).

„Stvori mi, o Bože, čisto srce, i obnovi duh u meni. ...Žrtva Bogu je duh ponizan. Srce slomljeno i skrhanu, Bože, ti ne prezireš“ (Psalmi 51:10.17).

„Duh je moj klonuo u meni, i srce mi je iznemoglo u grudima“ (Psalmi 143:4).

Srce se u Bibliji uvijek povezuje sa onim što čovjek jeste, o kakvom se čovjeku radi, šta iz njega izvire i nešto što Bog gleda kada sudi o čovjeku.

„Bog ne gleda na ono što čovjek gleda, jer čovjek gleda ono što se očima vidi, a Gospod gleda ono što je u srcu“ (1. Samuelova 16:7).

Ako su Božji i čovjekov duh ekvivalenti, onda i Božji Duh, kao i čovjekov duh, predstavlja Božje srce, a to je ustvari ono što Bog jeste u svojoj unutrašnjosti.

Iz Biblije se može zaključiti da duh predstavlja život živog bića ili konkretnije, um i srce živog bića, a to je u stvari priroda živog bića, bilo da se radi o Bogu ili čovjeku.

Božji Duh i čovjekov duh, iako su ekvivalenti, sami po sebi su neuporedivi kao što su Bog i čovjek kao bića neuporedivi. Za

razliku od čovjeka čije je tijelo vezano za njegov duh, Božje tijelo, odnosno obličje, nije vezano za Njegov Duh i zato Bog može u svojoj tjelesnoj formi da sjedi na prestolu na Nebu i da istovremeno Duhom bude sveprisutan.

„Kuda da odem od Duha tvoga, kuda da pobegnem od lica tvoga? Kada bih se i na nebo popeo, ti bi tamo bio, kada bih i u grob ležaj svoj prostro, ti bi i tamo bio“ (Psalmi 139:7-8).

U Božjem Svetom Duhu, za razliku od čovjekovog duha, sadržana je i Božja sila koju čovjek sam po sebi nema, osim ako mu je Bog ne da. Bog djeluje kroz svog Duha, odnosno djeluje svojom silom koja je u Njegovom Duhu.

„Mene je Božji Duh stvorio, i dah Svemoćnog život mi je dao“ (Jov 33:4).

„Anđeo joj reče: Sveti Duh doći će na tebe i sila Svevišnjega zasjeniće te“ (Luka 1:35).

„Ali, ako ja Duhom Božjim isterujem demone, onda vam je došlo Božje kraljevstvo“ (Matej 12:28).

Bog kao svemoćno biće ima sposobnost da ujedini Sebe sa drugim bićima, na način što sjedinjuje svoj Duh sa duhom drugih bića prebivajući svojim Duhom u duhu drugih bića. Na ovaj način živa bića su uedinjena sa Bogom koji je izvor života.

„Zar ne znate da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama“ (1. Korinćanima 3:16).

„A ko se združi s Gospodom jedan je duh“ (1. Korinćanima 6:17).

Upravo Božja sposobnost ili sila da Svojim Duhom ujedini Sebe sa duhom drugih bića predstavlja ključnu tačku u sprovođenju plana spasenja čovjeka kroz Isusa Hrista.

Svaki čovjek se rađa sa duhom koji je razdvojen od Boga (ali je pod Božjom milošću), sa životom i prirodom koji nijesu povezani sa Božjim životom i prirodom, i zato je grešan i smrtan.

Spasenje je u tome da grešnik dobije novi duh, a to znači novi život i novu prirodu - Hristov Duh, odnosno Hristov život i Hristovu prirodu, i povezati se sa Bogom.

Hrist je čovjek sa sposobnostima kao i svaki drugi čovjek, i samim tim On nema sposobnost da u duhu ujedini sebe sa drugim ljudima, ali Mu je Bog to omogućio. Bog je omogućio Hristu da i On može natprirodno svojim Duhom da prebiva u čovjekovom duhu.

Bog je, 50 dana nakon vaskrsenja, na Nebu proslavio Hrista - dao je Hristu Svetog Duha u punini, bez ograničenja, da bi Hrist kroz Svetog Duha mogao biti sveprisutan kao i Bog, i na taj način prebivati u duhu onih koji Ga prihvate za Spasitelja i prenijeti im Svoj život.

„Oče, došao je čas. Proslavi svog Sina, da tvoj Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svim ljudima da vječni život svima koje si mu dao“ (Jovan 17:1-2).

„Dakle, pošto ga je Bog Otac uzvisio i dao mu da sjedi njemu zdesna i dao mu obećani Sveti Duh, izlio je na nas taj Duh, kao što vidite i čujete“ (Djela apostolska 2:33).

Hrist prije proslavljenja, odnosno prije nego što Mu je Bog dao Svetog Duha bez ograničenja, nije mogao biti sveprisutan i sjediniti se sa čovjekom u duhu.

„Ko bude vjerovao u mene, kao što je rečeno u Pismu, iz njegovog tijela poteći će rijeke žive vode. A rekao je to za Duh koji je trebalo da prime oni koji vjeruju u njega. Tada, naime, Duh još nije bio dat, jer Isus još nije bio proslavljen“ (Jovan 7:38-39).

„I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog utješitelja da bude s vama uvijek, Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete, jer boravi sa vama i biće u vama“ (Jovan 14:16-17).

„Onaj koji je sišao isti je onaj koji je i uzašao daleko iznad svih nebesa, da sve ispuni“ (Efescima 4:10).

Hrist se sada, kroz Božjeg Svetog Duha, može u duhu sjediniti sa čovjekom. Čovjek sada može dobiti novi duh, a to znači novi život i novu prirodu - Hristov Duh, odnosno Hristov život i Hristovu prirodu, a to je niko drugi nego Utješitelj kojeg je Hrist najavio učenicima.

„A ko se združi s Gospodom jedan je duh“ (1. Korinćanima 6:17).

„Neka Gospod Isus Hrist bude s tvojim duhom“ (2. Timoteju 4:22).

„Jer Božji hljeb je Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu“ (Jovan 6:33).

„Jer ako ne odem, utješitelj neće doći k vama, ali ako odem, poslaću ga k vama“ (Jovan 16:7).

3. dio
Čovjekovo spasenje od grijeha i
posljedica grijeha u ličnom životu

11. Šta da vjerujemo iz srca da bi se nanovo rodili - primili Hristov život

Čovjek se spašava vjerom u Sina Božjeg Isusa Hrista kojeg je Bog poslao u svijet da spasi čovjeka. Spasenje je dar Božji koji se prima vjerom u Hrista.

„Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne pogine, nego da ima vječni život. Jer Bog nije poslao svog Sina u svijet da on osudi svijet, nego da se svijet spase kroz njega. Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje već je osuđen, jer nije vjerovao u ime jedinorođenog Sina Božjeg“ (Jovan 3:16:18).

„Gospodo, šta moram raditi da bih se spasao? Oni su rekli: Vjeruj u Gospoda Isusa Hrista i bićeš spašen, i ti i tvoj dom“ (Djela apostolska 16:30-31).

„Tom blagodaću spaseni ste kroz vjeru. I to nije od vas, dar je Božji. Ne od djela, da se niko ne bi hvalio“ (Efescima 2:8-9).

„Jer ako svojim ustima priznaješ da je Isus Gospod - i ako u svom srcu vjeruješ da ga je Bog podigao iz mrtvih, bićeš spašen“ (Rimljanima 10:9).

„Tada joj Isus reče: Ja sam vaskrsenje i život. Ko vjeruje u mene, ako i umre, živjeće. I svako ko živi i vjeruje u mene, nikada neće umrijeti. Vjeruješ li u to?“ (Jovan 11:25-26).

„Božje svjedočanstvo je veće od ljudskog svjedočanstva, koje mi prihvatamo. Jer Božje svjedočanstvo je u tome da je on posvjedočio o svom Sinu. Ko vjeruje u Sina Božjeg, prihvata svjedočanstvo koje mu je dato. Ko ne vjeruje Bogu, učinio ga

je lažljivcem, jer ne vjeruje u svjedočanstvo kojim Bog svjedoči o svom Sinu. A u ovome je to svjedočanstvo: Bog nam je dao vječni život, i taj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božjeg, nema život. Ovo pisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjeg, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božjeg“ (1. Jovanova 5:9-13).

Hrist je jedinorođeni Sin Božji, i u ime Božje i poslat od Boga došao je na svijet da spasi čovjeka.

Šta je Hrist, u ime Božje, uradio za čovjeka da bi Mu čovjek povjerovao iz srca?

Hrist se prije 2000 godina utjelovio, postao je čovjek, da bi mogao da spasi čovjeka. Hrist je kroz život, smrt i vaskrsenje obezbijedio spasenje, i nakon što Ga je Bog proslavio dajući Mu Sveti Duh u punini, može dati svoj život, kao novi Adam, onima koji Mu povjeruju.

„Oče, došao je čas. Proslavi svog Sina, da tvoj Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svim ljudima da vječni život svima koje si mu dao“ (Jovan 17:1-2).

„Dakle, pošto ga je Bog Otac uzvisio i dao mu da sjedi njemu zdesna i dao mu obećani Sveti Duh, izlio je na nas taj Duh, kao što vidite i čujete“ (Djela apostolska 2:33).

Hristova smrt na krstu Golgote je najvažniji događaj u Božjem planu spasenja čovjeka, jer je Hrist na krstu pokazao koliko voli čovjeka i zašto Mu treba vjerovati.

„...Kao što je i Hrist volio nas i sebe predao za nas kao prinos i žrtvu na prijatan miris Bogu“ (Efescima 5:2).

Hrist je na krstu pokazao koliko Bog voli čovjeka i da čovjek treba da se vrati Bogu kroz prihvatanje Njegovog Sina za Spasitelja.

„A Bog nam je pokazao svoju ljubav tako što je Hrist, dok smo još bili grešnici, umro za nas“ (Rimljanima 5:8).

Šta se desilo na krstu Golgote?⁸

Hrist je umro smrću kojom treba da umre grešnik. Hrist je umro smrću kojom mi treba da umremo, da nas On nije zamijenio. To je vječna smrt. To je smrt bez nade. To je smrt kada ste potpuno ostavljeni od Boga. To je smrt bez bilo kakve Božje milosti. To je smrt koja je trebalo da zadesi Adama.

Hrist je na krstu pristao da prestane da postoji, pristao je da ga nema zauvijek, samo da bi ispunio Božju volju, a Božja volja je bila da umre. Zašto?

Bog je znao da će vaskrsnuti Hrista nakon tri dana, to je i Hrist vjerovao tokom života, ali je na krstu ostavljen od Boga i izgubio je nadu u vaskrsenje. To je moralo da se desi da bi Hrist došao u realan položaj grešnika, da bi došao u položaj „starog čovjeka“, da bi došao u položaj grijeha - tjelesne grešne ljudske prirode, i da bi u tom položaju bio i ostao poslušan Bogu i na taj način obezbijedi čovjekovo spasenje, ono što niko drugi nije mogao.

---

⁸ Za više informacija pogledati poglavlje 8.2 - Hristova smrt.

„Osim toga, kad je po obličju postao čovjek, ponizio se i postao poslušan sve do smrti, i to smrti na krstu“ (Filipljanima 2:8).

„Onoga koji nije znao grijeha, učini grijehom nas radi, da mi postanemo pravednost Božja u njemu“ (2. Korinćanima 5:21).

Kroz poslušnost do smrti, iz položaja razdvojenosti od Boga, Hrist je usmrtio grijeh, usmrtio je tjelesnu grešnu prirodu, usmrtio je „starog čovjeka“, obezbijedivši spasenje svima koji prime Njegov život kroz novorođenje.

„Ali sada, na svršetku ovog poretka, pojavio se jednom zauvijek da svojom žrtvom odstrani grijeh“ (Jevrejima 9:26).

„...Znajući ovo, da je naš stari čovek bio razapet zajedno s njim...“ (Rimljanima 6:6).

„...Jer smrću kojom je umro, umro je grijehu jedanput, a što živi, Bogu živi. Tako i vi, smatrajte sebe zaista mrtvima grijehu, a živima Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem“ (Rimljanima 6:10-11).

Kako je Hrist uspio da uradi ono što niko ne može, da bude poslušan Bogu iako realno razdvojen i ostavljen od Boga da umre zauvijek kao da je grešnik?

Hrist je to mogao samo zato što je Sin Božji.

Ako je Sin Božji stvarno postao čovjek, onda nije mogao biti čovjek sa Božanskom silom i slavom koju je imao na Nebu, jer

postati čovjek znači imati isključivo ljudske sposobnosti i mogućnosti i što je najvažnije u ovom slučaju - postati smrtnan, jer je smrt bila neophodna za spasenje ljudskog roda.

Prema Bibliji, Sin Božji se odrekao Božanske sile i slave, a to znači i besmrtnosti, da bi se utjelovio i spasio čovjeka.

„...Koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom, već se odrekao samog sebe i uzeo obličje slugе i postao sličan ljudima. Osim toga, kad je po obličju postao čovjek, ponizio se i postao poslušan sve do smrti, i to smrti na krstu“ (Filipljanima 2:6-8).

Dok je bio na Zemlji, Hrist je činio brojna čuda, ali samo zahvaljujući Božjoj sili koja mu je bila data jer On sam po sebi kao čovjek nije imao silu.

„Ali ako ja Božjim prstom istjerujem demone, zaista je među vas stiglo Božje kraljevstvo“ (Luka 11:20).

„Ja ne mogu ništa da učinim sam od sebe...“ (Jovan 5:30).

Ako se Sin Božji odrekao Božanske sile i slave da bi postao čovjek, šta je drugo ostalo Sinu Božjem? Šta je to što Ga je još uvijek činilo jedinorođenim Sinom Božjim?

„Zato, ulazeći u svijet, on kaže: Žrtvu i prinos nijesi htio, nego si mi pripremio tijelo. Nijesu ti bile po volji žrtve paljenice i žrtve za grijeh. Tada sam rekao: Evo, došao sam - u svijetu knjige pisano je o meni - da vršim tvoju volju, Bože. ...Po toj

„volji“ smo posvećeni prinošenjem tijela Isusa Hrista jednom zauvijek“ (Jevrejima 10:5).

Kome je pripremljeno tijelo? Sinu Božjem. Ko je došao da vrši Božju volju? Sin Božji. Ko je prinešen jednom zauvijek? Sin Božji.

On je postojao i ranije, ali je prije oko 2000 godina utjelovljen da bi mogao spasiti čovjeka i biti prinešen, odnosno umrijeti. Ovo znači da je neki životni elemenat Sina Božjeg nastavio da postoji u ljudskom tijelu kako bi On zaista bio ono što je uvijek bio, Sin Božji, iako je postao čovjek.

Koji je to životni elemenat koji neku osobu čini onim što ona jeste? Ko što smo već objasnili, svako biće ima tijelo i duh, ali tijelo nije ono što osobu čini onim što jeste, nego duh (život, um, srce, priroda).

U Hristovom tijelu koje je rodila Marija bio je Hristov Duh. To je Njegov Duh koji je dio Njega od kada On postoji, od vječnih vremena, i zato je On bio i ostao Sin Božji iako sada u ljudskom tijelu. Dakle, Duh Sina Božjeg je utjelovljen.

Hristov Duh je Božanski duh - to je Hristov Božanski elemenat naslijeđen od Boga kada je Hrist rođen od Boga u vječnim vremenima, i Bog je taj isti Hristov Duh utjelovio u Marijinoj utrobi, jer znamo da je Bog bio Hristov Otac i prilikom zemaljskog začeća.

„Zato joj je anđeo rekao: Ne boj se, Marija, jer si našla milost kod Boga. Evo, zatrudnećeš i rodićeš sina. Daj mu ime Isus. ...Marija reče anđelu: Kako će to biti, kad još ne znam za

muža? Anđeo joj reče: Sveti Duh doći će na tebe i sila Svevišnjega zasjenit će te. Zato će onaj što se rodi biti svet, i nazvaće se Sin Božji“ (Luka 1:30-35).

Hristov Duh je zapravo Njegova Božanska duhovna priroda koja Ga čini onim što On jeste po nasleđu kao jedinorođeni Sin Božji iz vječnih vremena - dobar, ljubav, pravedan, svet, milostiv, i to je ono čega se Hrist nije mogao odreći kada je postao čovjek jer je to ono što On jeste po nasleđu rođenjem od Boga.

„Jer u njemu živi svaka punina Božanstva tjelesno“ (Kološanima 2:9).

Prilikom Hristovog utjelovljenja po prvi put u historiji svemira u jednoj ličnosti kombinovane su ili objedinjene Božanska i ljudska priroda, i zato Hrist nije bio samo čovjek kao što su ostali ljudi.

„U početku bješe Riječ, i Riječ bješe kod Boga, i Bog bješe Riječ. ...I Riječ je postala tijelo i prebivala među nama i gledali smo njenu slavu, slavu kao jedinorođenog od Oca, punu blagodati i istine“ (Jovan 1:1.14).

U Hristu je bila 100 odsto Božanska priroda dobrote i ljubavi koja Mu pripada po nasleđu od Boga Oca i 100 odsto ljudska priroda (ljudsko tijelo ili obličje) koja Mu pripada po nasleđu od majke Marije. Hrist je zato bio istovremeno Sin Božji i istovre-

meno Sin čovječiji, odnosno istovremeno Bog (po duhovnoj prirodi - dobrota i ljubav) i istovremeno čovjek (po fizičkoj prirodi - tijelo od krvi i mesa).

„On je slika nevidljivog Boga...“ (Kološanima 1:15).

„Koji budući sjajnost Njegove slave i savršena slika Njegove ličnosti...“ (Jevrejima 1:3).

„I ko gleda mene, gleda i onoga koji me je poslao“ (Jovan 12:45).

„Isus mu odgovori: Ja sam put i istina i život. Niko ne dolazi k Ocu osim kroz mene. Da ste upoznali mene, upoznali biste i mog Oca. Od sada ga poznajete i vidjeli ste ga. A Filip mu reče: Gospode, pokaži nam Oca i to nam je dovoljno. Isus mu reče: Već sam toliko vremena s vama, a ti me, Filipe, još nijesi upoznao? Ko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako onda kažeš: Pokaži nam Oca?“ (Jovan 14:6-9).

Hristovo Božanstvo je glavni razlog zbog kojeg je On jedini čovjek u istoriji koji je uspio da proživi savršen život, bio bezgrešan i mrzio grijeh.

„On nikakav grijeh nije počinio, niti se prevara našla u njegovim ustima“ (1. Petrova 2:22).

„Volio si pravednost i mrzio bezakonje“ (Jevrejima 1:9).

Hrist je bio svet od rođenja.

„...Zato će Sveti kojeg ćeš roditi biti nazvan Sin Božji, i nazvaće se Sin Božji“ (Luka 1:35).

„A dijete je raslo i jačalo u duhu, ispunjavajući se mudrošću i blagodat Božja je bila na njemu“ (Luka 2:40).

Sin Božji je promijenio spoljašnje obličje i spoljašnju prirodu, postao je čovjek, preuzeo je ljudsku prirodu na sebe, ali je i dalje ostao ono što jeste - Božanstvo, Sin Božji, po dobroti, ljubavi, pravednosti, svetosti, milosti.

Samo zato što je Hrist imao Božansku dobrotu i ljubav u ljudskom tijelu, mogao je da bude Spasitelj - jedini koji će do smrti ostati poslušan Bogu iz ljubavi iako ostavljen od Boga na krstu Golgote. Hrist je to mogao samo zato što je Njegova priroda čista dobrota i ljubav pod svim okolnostima. Bilo koje drugo biće da se našlo u Hristov položaj na krstu, a to je položaj tjelesnog grešnika iz kojeg je čovjeku potrebno spasenje ili oslobođenje - razdvojen od Boga, odnosno bez Božjeg Duha u sebi, završilo bi kao Lucifer i pali anđeli i kao što je završio Adam zajedno sa cijelim ljudskim rodnom - sa grešnom, tjelesnom prirodom i u neprijateljstvu sa Bogom.

Hrist je zato, postavši čovjek, u čovječanstvo unio element Božanstva upravo kako bi nas mogao spasiti i osloboditi od našeg stanja grešnosti - tjelesnosti kao posljedice razdvojenosti od Boga, tako što će On lično doći u čovjekov položaj razdvojenosti od Boga. Hrist je morao biti čovjek da bi mogao doći u čovjekov položaj i spasiti ga, a istovremeno je morao biti Božansko biće

da bi mogao spasiti čovjeka iz položaja u kojem se čovjek nalazi. Zahvaljujući svom naslijeđenom Božanstvu, Sin Božji je na krstu mogao da nadvlada grijeh - stanje grijeha i tjelesnosti u kojem se nalazi čovjek, odnosno stanje razdvojenosti od Boga, kroz poslušnost Bogu iz ljubavi.

Položaj razdvojenosti od Boga na krstu koštao je Hrista ogromne žrtve, jer je to položaj grešnika - kada ste ostavljeni od Boga da umrete bez nade u vaskrsenje i ponovni susret sa Ocem, ali je to bilo neophodno za čovjekovo spasenje.

Hristovo iskustvo smrti grijehu je spasonosno, jer će biti dato onima koji prihvate Hrista za Spasitelja, koji se sjedine sa Njim u duhu i nanovo se rode.

Hrist je na krstu, kroz žrtvu, prije svega pokazao koliko voli čovjeka i koliko Bog voli čovjeka, odnosno koliko je čovjek dragocjen u njihovim očima. Hristova smrt će primarno privući grešnike Bogu.

„A ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću privući k sebi. To je rekao da naznači kakvom će smrću umrijeti“ (Jovan 12:32-33).

Hristova žrtva je ključna tačka za čovjekov povratak Bogu i prihvatanje Hrista za Spasitelja da bi se desilo novorođenje.

To je bila žrtva pomirenja između čovjeka i Boga koja treba da privuče čovjeka Bogu, jer je Bog realno žrtvovao ono najvrjednije i najdragocjenije što je imao - rođenog Sina.

„Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne pogine, nego da ima vječni život“ (Jovan 3:16).

„...Kojega odredi Bog da bude žrtva pomirenja...“ (Rimljanima 3:25).

Čovjek je u potpunosti prihvaćen kod Boga, i Hristova žrtva je dokaz za to. Bog je kroz Hrista oprostio čovjeku sve grijehе. Zahvaljujući Hristovoj žrtvi ne postoji ni jedna prepreka da čovjek dođe Bogu i prihvati ponuđeno pomirenje i oproštenje i na taj način se spasi.

„A sve je od Boga, koji nas je pomirio sa sobom kroz Isusa Hrista i dao nam službu pomirenja, da objavljujemo da je Bog bio u Hristu i pomirio svijet sa sobom, ne računajući im njihove prestupe, i stavio u nas riječi pomirenja“ (2. Korinćanima 5:18-19).

„Jer je unaprijed odredio da nas kroz Isusa Hrista usvoji kao sinove, po ugodnosti volje svoje, da bi bio hvaljen zbog svoje slavne blagodati kojom nas je učinio prihvatljivim u volje-nome, u kome imamo iskupljenje njegovom krvlju, oproštenje prestupa po bogatstvu njegove blagodati“ (Efescima 1:5-7).

Čovjek, kada se upozna sa jevanđeljem, prije svega sa onim što je Hrist, u ime Božje, uradio za čovjeka na krstu Golgote, i time bude pokrenut da povjeruje iz srca u Hrista kao ličnog Spasitelja poslanog od Boga, na dar dobija Hristov život - nanovo se

rađa natprirodnim čudom kroz sjedinjenje sa Hristom u duhu. Ovo je spasenje vjerom.

„Prvi čovjek, Adam, postao je živa duša, posljednji Adam Duh koji daje život“ (1. Korinćanima 15:45).

„A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu djeca Božja, jer vjeruju u njegovo ime, koji nisu od krvi ni od tjelesne volje ni od čovječije volje, nego rođeni od Boga“ (Jovan 1:12-13).

„Ko god priznaje da je Isus Hrist Sin Božji, Bog nastava u njemu i on u Bogu. ...Bog je ljubav, i ko stoji u ljubavi, stoji u Bogu i Bog stoji u njemu“ (1. Jovanova 4:15-16).

„Svako ko vjeruje da je Isus zaista Hrist, rođen je od Boga, i svako ko voli onog koji je rodio, voli i onog koji je rođen od njega“ (1. Jovanova 5:1).

Čovjek, kada se upozna sa pravim i istinskim jevanđeljem, i iz srca prihvati Hrista kao ličnog Spasitelja, treba da se krsti.

„I rekao im je: Idite po cijelom svijetu i propovijedajte dobru vijest svemu stvorenom. Ko vjeruje i krsti se, biće spašen, a ko ne vjeruje, biće osuđen“ (Marko 16:15-16).

Krštenje treba obaviti u “ime Isusa Hrista” jer je ono direktno povezano sa Hristom - primajući Njegov život mi umiremo grijehu, odnosno starom životu, i vaskrsavamo u novi život, a sve zahvaljujući Hristovoj smrti i vaskrsenju. Biblija poznaje samo krštenje u ime Isusa Hrista.

„...Nego su samo bili kršteni u ime Gospoda Isusa“ (Djela apostolska 8:16).

„Tako ih je uputio da se krste u ime Isusa Hrista“ (Djela apostolska 10:48).

„Kad su to čuli, krstili su se u ime Gospoda Isusa“ (Djela apostolska 19:5).

Da li smo pokrenuti Hristovom žrtvom da iz srca povjerujemo u Božju i Hristovu ljubav? Da li smo se konačno preispitali i pravilno shvatili i priznali svoju puninu grešnosti i bespomoćnosti kao i potrebu za spasenjem, za novim životom? Da li smo onda, u svijetlu toga, došli Bogu i priznali sve svjesne i namjerne grijehе koje činimo ili koje smo činili, kroz motive i pobude, misli, riječi i djela? Da li smo povjerovali da smo kroz žrtvu na Golgoti prihvaćeni bez obzira na svu grešnost? Da li smo doživjeli mir i oproštenje?

12. Iskustvo novorođenja - primanja Hristovog života

Spasenje ili novorođenje je realno iskustvo. Kada se Hristov i čovjekov duh sjedine, čovjek u sebe prima Hrista - Hristov život.

„Ta tajna je Hrist u vama, nada slave“ (Kološanima 1:27).

„Dakle, ako je neko u Hristu, on je novo stvorenje. Ono što je staro prošlo je, i evo, novo je nastalo“ (2. Korinćanima 5:17).

Čovjek sada, kroz sjedinjenje sa Hristom, ima novi život, odnosno novi duh i novu prirodu, a to je život, odnosno Duh ili priroda drugog Adama, Isusa Hrista.

Hristov život je Božansko-ljudski spasonosni život proživljen u iskustvu prije oko 2000 godina, i svi oni koji prime taj život postaju učesnici u Hristovoj Božanskoj prirodi.

„Neka vam se umnože blagodati i mir u poznanju Boga i Isusa, našeg Gospoda, jer nam je njegova božanska snaga darovala sve što je potrebno za život i pobožnost kroz poznanje onoga koji nas je pozvao slavom i čestitošću; kroz koje nam je dao dragocjena i najuzvišenija obećanja, da kroz njih postanete učesnici u božanskoj prirodi, umaknuvši pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude“ (2. Petrova 1:2-4).

Novorođenjem, odnosno primanjem Hristove Božanske prirode, čovjek postaje Božje dijete, kao što je Hrist Božje dijete, povezujući se s Bogom.

Hrist je povezan sa Bogom i svi oni koji prime Hrista povezuju se sa Bogom, kroz Hrista. Novorođenjem smo ušli u lični, bliski odnos sa Bogom i Hristom, jer Oni Duhom žive u nama.

„Zaista, svi ste vi Božji sinovi vjerom u Hrista Isusa“ (Galatima 3:26).

„A pošto ste sinovi, Bog je u vaša srca poslao Duh svog Sina koji viče: Aba, Oče!“ (Galatima 4:6).

„A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela zbog njegovog Duha koji prebiva u vama“ (Rimljanima 8:11).

„Jer svi koje vodi Božji Duh sinovi su Božji. Jer nijeste primili duh ropstva da se opet bojite, nego ste primili Duh posinjenja, u kojem vičemo: Aba, Oče. Taj Duh svjedoči s našim duhom da smo Božja djeca. A ako smo djeca, onda smo i naslednici - naslednici Božji, a sunaslednici Hristovi, ako trpimo zajedno s njim da bismo zajedno s njim bili i proslavljeni“ (Rimljanima 8:14-17).

Kroz Hrista u nama, stiglo je i Božje duhovno carstvo na Zemlji (u nama). Bog sada, kroz Hrista, caruje u onima koji Ga prihvataju. Sotoni je oduzeto carstvo zato što je Hrist kroz smrt na krstu Golgote nadvladao grijeh preko koga je Sotona carovao nad ljudima, i kroz tu smrt privući će grešnike Bogu.

„Sada je suđenje ovom svijetu, sada će vladar ovog svijeta biti izbačen. A ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću privući

k sebi. To je rekao da naznači kakvom će smrću umrijeti“ (Jovan 12:31-33).

„I čuo sam jak glas na nebu kako govori: Sada je nastalo spasenje i moć i carstvo našeg Boga i vlast njegovog Hrista, jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je dan i noć optuživao pred našim Bogom“ (Otkrivenje 12:10).

Čovjek koji je primio Hrista, odnosno koji se nanovo rodio, više nije po prirodi tjelesan i rob grijeha, jer posjeduje Duh koji je nadvladao prirodne instinkte zadovoljavanja i zaštite sebe.

„Što je rođeno od tijela, tijelo je, a što je rođeno od Duha, duh je“ (Jovan 3:6).

„A vi nijeste u tijelu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. A ako neko nema Hristov Duh, on nije Njegov. A ako je Hrist u vama, tijelo je zaista mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti“ (Rimljanima 8:9-10).

Novorođeni čovjek više nije, u iskustvu, tjelesan i rob grijeha, jer ima, u iskustvu, novi život - pravedan i duhovan Božansko-ljudski život Isusa Hrista koji je usmrtio „starog tjelesnog čovjeka“. Novorođeni čovjek u iskustvu više nije rob stavljanja svoje volje ispred Božje volje - u iskustvu je oslobođen ropstva grijehu, umro je grijehu, „stari tjelesni čovjek“ je usmrćen.

„...Mi koji smo umrli grijehu, kako ćemo i dalje živjeti u njemu? ...Jer kad smo zasađeni s njime u obličju njegove smrti, bićemo tako i ustajanjem; znajući ovo, da je naš stari čovjek

bio razapet zajedno s njim, kako bi se naše grešno tijelo onemogućilo, da više ni u kom slučaju ne robujemo grijehu, jer onaj ko je umro, oslobođen je grijeha. ...Jer smrću kojom je umro, umro je grijehu jedanput, a što živi, Bogu živi. Tako i vi, smatrajte sebe zaista mrtvima grijehu, a živima Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem (Rimljanima 6:2-11).

„Niti dajte svoje udove grijehu da budu oružje nepravde, nego dajte sebe Bogu kao oni koji su oživjeli iz mrtvih“ (Rimljanima 6:13).

„Ali hvala Bogu što ste, premda ste bili robovi grijeha, od srca poslušni učenju koje vam je predata. Budući oslobođeni od grijeha, postali ste sluge pravednosti. Zbog slabosti vašeg tijela, govorim vam riječima koje ljudi mogu razumeti: kao što ste svoje udove dali da robuju nečistoti i bezakonju za bezakonje, tako sada dajte svoje udove da služe pravednosti za svetost. Jer kad ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni od pravednosti. Kakav ste, dakle, plod tada donosili? Takav da se sada toga stidite. Jer zaista, konačni ishod toga je smrt. Ali sada, kad ste oslobođeni od grijeha i postali ste Božje sluge, plod koji donosite jeste svetost, što vodi u vječni život. Jer plata grijeha je smrt, a Božji blagodatni dar je vječni život kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda“ (Rimljanima 6:17-23).

Zakon grijeha i smrti koji je u iskustvu djelovao u čovjeku i koji je porobljavao čovjeka da bude prirodno grešan i smrtan, u iskustvu je nadvladan zakonom Hristovog života koji je čovjek primio novorođenjem, odnosno sjedinjenjem sa Hristom u duhu.

„...Ali u svojim udovima vidim drugi zakon koji ratuje protiv zakona mog uma i zarobljava me zakonom grijeha koji je u mojim udovima. Jadan sam ti ja čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove? Neka je hvala Bogu kroz Isusa Hrista, našeg Gospoda!... Stoga sada nikakva osuđenja nema za one koji su u Hristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu. Jer zakon Duha života u Hristu Isusu oslobodio me je zakona grijeha i smrti“ (Rimljanima 7:23-24, 8:1-2).

Novorođenje ne znači da smo postali bezgrešni, već da nam je omogućen slobodan izbor između svoje volje (grijeha) i Boga (Božje volje), zato što je kroz sjedinjenje sa Hristom usmrćen „stari čovjek“ koji je bio tjelesan i uvijek birao svoju volju prirodno i instinktivno.

Novorođenje znači oslobođenje od sile grijeha koja nas je porobljavala, oslobođenje od lanaca grijeha koji su nas držali zatočenima, oslobođenje od „starog tjelesnog čovjeka“, ali to ne znači oslobođenje od mogućnosti da sagriješimo.

Novorođeni hrišćani su oslobođeni robovanja biranja grijeha, oslobođeni moranja da biraju grijeh, oslobođeni prinuđenosti da biraju grijeh, jer su umrli grijehu - umrli su staroj tjelesnoj grešnoj prirodi kroz sjedinjenje sa Hristom u duhu.

„Usmrtite, dakle, ono što je zemaljsko u vašim udovima: blud, nečistotu, polnu požudu, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo. Zbog toga dolazi Božji gnjev na djecu nepokornosti. Tim ste putem i vi nekad hodili, kad ste u tome živjeli. Ali sada odbacite sve ovo: srdžbu, gnjev, zloću, pogrdan govor,

a prostačke riječi neka ne izlaze iz vaših usta. Ne lažite jedan drugoga, s obzirom da ste svukli starog čovjeka zajedno sa njegovim djelima, i obukli ste novog, koji je obnovljen u spoznaji prema obličju onoga koji ga je stvorio. U kojem nema ni Grka ni Judejca, ni obrezanja ni neobrezanja, ni tuđinca, ni Skita, ni roba, ni slobodnjaka, nego je Hrist sve, i u svima. Dakle, kao Božji izabranici, sveti i voljeni, obucite se u najdublju samilost, dobrotu, poniznost, blagost i dugo trpljenje. Podnosite jedni druge i spremno opraštajte jedni drugima ako neko ima pritužbu na nekoga. Kao što je Gospod spremno oprostio vama, tako činite i vi. A iznad svega, obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva. I neka Hristov mir vlada u vašem srcu, mir na koji ste i pozvani u jednom tijelu. I budite zahvalni. Neka vas Hristova riječ potpuno ispuni svom mudrošću. Poučavajte i opominjite jedan drugoga psalmima, hvalospjevima Bogu, prijatnim duhovnim pjesmama. Pjevajte Gospodu u svom srcu. I što god da činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa, zahvaljujući kroz njega Bogu, Ocu“ (Kološanima 3:5-17).

Novorođeni hrišćani mogu da žive u pravednosti i svetosti, jer više nijesu robovi grijeha.

„Budući oslobođeni od grijeha, postali ste sluge pravednosti“ (Rimljanima 6:18).

13. Život nakon novorođenja - kako se živi primljeni Hristov život?

Novorođeni hrišćanin ima mir sa Bogom kroz Isusa Hrista.

„Dakle, budući opravdani vjerom, imamo mir s Bogom kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, kroz koga vjerom imamo pristup ovoj blagodati u kojoj stojimo, i radujmo se u nadi slave Božje“ (Rimljanima 5:1-2).

Iako novorođeni hrišćanin može da prizna i odbaci svaki svjetsni i namjerni grijeh i više ne mora da bira svoju volju odnosno grijeh, jer više nije tjelesan, on i dalje ne može sam po sebi da bira Božju volju na način kao što je mogao Adam od kada je stvoren pa do kada se razdvojio od Boga.

Novorođeni hrišćanin može da služi i ugodi Bogu samo kroz Hrista - može da živi po Božjoj volji samo kroz Hrista.

„Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svijet da živimo kroz njega“ (1. Jovanova 4:9).

Zašto i kako možemo da ugodimo Bogu samo kroz Hrista?

Grijeh i stari život je ostavio posljedice na čovjeka i zato mu je potreban Hrist da upravlja njegovim životom nakon novorođenja.

Koje su to posljedice?

- nepoznavanje ili pogrešno poznavanje Boga i Njegove volje za nas

- navike na grijeh koje nas navode da živimo po svojoj volji⁹
- sjećanja na grijeh koja nas navode da živimo po svojoj volji
- psiho-fizičke slabosti koje nas navode da živimo po svojoj volji¹⁰

Novorođenom čovjeku je potreban Hrist kao Gospod (ili Gospodar) u svakodnevnom životu kako bi čovjek živio u skladu sa Božjom voljom.

Božja volja je volja da Hrist bude naš Gospod u životu.

„Zato neka sav Izraelov dom pouzdano zna da ga je Bog učinio i Gospodom i Hristom, tog Isusa koga ste vi razapeli“ (Djela apostolska 2:36).

„Vjeran je Bog koji vas je pozvao u zajednicu sa svojim Sinom Isusom Hristom, našim Gospodom“ (1. Korinćanima 1:9).

„Služite Gospodaru, Hristu“ (Kološanima 3:24).

Samo jedan ljudski život je poznavao u potpunosti Boga i Božju volju i samo jedan ljudski život je iz ljubavi prema Bogu uvijek izabirao Božju volju i to do smrti - to je Hristov život.

Hristov život je jedini ljudski život koji može da postoji u Božjem carstvu, prema standardima Božjeg carstva, i zato nam je Bog dao Hrista da bude naš Spasitelj i Gospod.

---

⁹ Pogledati poglavlje 2 - Manifestacija grijeha u ličnom životu.

¹⁰ Pogledati poglavlje 3 - Posljedice grijeha u ličnom životu.

Dakle, novorođeni čovjek još uvijek nije osposobljen da sam po sebi živi po Božjoj volji, već Božju volju može ispuniti dozvoljavanjem Hristu da živi kroz njega.

„A Bog mira, koji je izveo iz mrtvih našeg Gospoda Isusa, velikog pastira ovaca, u krvi trajnog saveza, neka vas opremi svakim dobrom da vršite njegovu volju i neka preko Isusa Hrista čini u nama ono što mu je ugodno. Njemu neka je slava u vjekove vjekova. Amin“ (Jevrejima 13:20-21).

Kako se Hristu dopušta da živi svoj život kroz nas, odnosno da nam bude Gospod?

Vjerom.

To znači vjerovanjem Njemu a ne sebi, ili konkretnije, predajom sebe Njemu da bi On živio kroz nas ili odricanjem od sebe da bi On živio kroz nas.

„Dakle, kao što ste prihvatili Hrista Isusa, Gospoda, tako hodite u njemu. Budući ukorijenjeni i izgrađeni u njemu, i utvrđeni u vjeri kako ste bili poučeni, obilujte u vjeri i zahvaljujte Bogu“ (Kološanima 2:6-7).

Ovo nije samo vjera u istinu, ili neka deklarativna vjera, nego vjerovanje Ličnosti, vjerovanje Osobi - Hristu, do mjere da se Njemu prepušta upravljanje životom. Zato se vjera poistovjećuje sa predajom, odricanjem ili smrću sebi.

Ova vjera znači potpuno povjerenje i oslanjanje na Hrista, a ne na sebe. Ova vjera znači Hristova volja a ne naša volja u

svakodnevnom životu, kroz konstantnu svjesnost da je On u nama Duhom i da želi da upravlja našim životom ako Mu dozvolimo.

„Sa Hristom se razapeh. Ipak živim, a opet ne ja, nego Hrist živi u meni“ (Galatima 2:20).

Čovjek, ne samo što se vjerom povezuje sa Bogom kroz Hrista, prilikom novorođenja, nego čovjek može da živi po Božjoj volji isključivo vjerom, kroz Hrista.

Novorođenjem ili primanjem Hristovog života nama je omogućeno da se predamo, da se odrekemo svoje volje, da umremo sebi, a to je ništa drugo nego umiranje grijehu ili oslobođenje od robovanja starom gospodaru - grijehu ili tjelesnosti, zato što se u Hristovom životu koji smo primili desila predaja, odricanje, smrt sebi, odnosno smrt grijehu ili smrt tjelesnosti.

Novorođenom hrišćaninu je, primanjem Hrista ili Utješitelja, omogućen izbor novog gospodara, Hrista, umjesto starog gospodara - grijeha, i izabiranjem Hrista čovjek konačno može da služi i ugađa Bogu.

„...Jer smrću kojom je umro, umro je grijehu jedanput, a što živi, Bogu živi. Tako i vi, smatrajte sebe zaista mrtvima grijehu, a živima Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem (Rimljanima 6:10-11).

Hristova vjera u Oca je bila savršena, bio je savršeno potčinjen Očevoj volji kroz savršenu poslušnost, predaju, odricanje, smrt sebi (grijehu), i to u veoma teškim iskušenjima i okolnostima. Novorođeni hrišćani vjerom ulaze u Hristovo iskustvo. Nama je dostupno upravo to Hristovo iskustvo smrti sebi (grijehu), ako vjerujemo. To je dar koji smo primili prilikom novorođenja. Zato i mi možemo umrijeti sebi i to je ono što Hrist očekuje od nas.

„Ko ne uzme svoj krst i ne ide za mnom, nije me dostojan“ (Matej 10:38).

Mi zaista možemo, kroz vjeru, sve što je Hrist mogao, uključujući i uzimanje krsta, a to je potpuno odricanje od sebe, zato što je On prije nas i zbog nas uzeo krst i potpuno se odrekao sebe i dao nam svoj život u kome postoji takvo iskustvo. On je naš lični Spasitelj u pravom smislu te riječi.

„Naprotiv, obucite se u Gospoda Isusa Hrista i ne razmišljajte o tome kako da udovoljite željama tijela“ (Rimljanima 13:14).

Ako smo konstantno svjesni Hristovog prebivanja i prisustva u nama i stoga vjerujući Mu biramo Njega umjesto sebe u svim životnim iskušenjima i okolnostima, onda će On kroz nas činiti ono što je već činio prije 2000 godina - živio po Božjoj volji.

Na ovaj način, kroz Hrista, mi ćemo živjeti po Božjoj volji. Vjerom ćemo ugoditi Bogu.

„A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu...” (Jevrejima 11:6).

Kroz svakodnevnu vjeru, odnosno predaju, odricanje ili umiranje sebi, Hrist kroz nas živi umjesto nas i na taj način čovjek se obnavlja prema Hristovom obličju, a to je Božje obličje, i Bog se proslavlja.

„Gospod je taj Duh, a gdje je Gospodnji Duh, tamo je sloboda. I dok otkrivenih lica poput ogledala odražavamo Gospodnju slavu, svi se mi preobražavamo u isto obličje, iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha“ (2. Korinćanima 3:17-18).

„I ne dajte da vas i dalje oblikuje ovo doba, nego se preobrazite obnavljanjem svog uma, da utvrdite šta je Božja volja - šta je dobro, ugodno i savršeno“ (Rimljanima 12:2).

Kroz svakodnevni život vjere sa Hristom, novorođeni hrišćanin sve viši liči na Hrista. To znači da kroz život sa Hristom sve više upoznajemo Boga i Njegovu volju, stvaramo nove navike kojima se poništavaju stare navike, nova sjećanja i iskustva sa Bogom i Hristom zamjenjuju sjećanja na grijeh, a psiho-fizičke slabosti se neutrališu, i to je pobjednički život.

Hrist nas provlači kroz različita životna iskustva kako bi nas učinio sličnima Njemu i Bogu na slavu. Mi prepoznamo Njegovu ruku u našem životu, kako kroz lijepe trenutke tako i kroz nevolje i iskušenja.

„Jer one koje je unaprijed znao, njih je i predodredio da se saobraze po obličju njegovog Sina...” (Rimljanima 8:29).

Hrist se suočio sa najtežim životnim iskušenjima i okolnostima¹¹ i nadvladao ih kroz poslušnost Bogu. On je uvijek i u svim situacijama, koliko god da su bile teške, zadržao povjerenje u Boga i imao mir sa Bogom, i stoga nam može iz iskustva pomoći u situacijama kada je nama teško, kada stvari ne idu kako treba, kada smo u neizvjesnosti, kada ne znamo šta treba preduzeti, kada imamo strahove i brige...

„Jer u onome u čemu je i sam pretrpeo, budući iskušani, on može pomoći onima koji su iskušavani“ (Jevrejima 2:18).

Hristu trebamo predati sve naše probleme, ali i želje i planove. Od njega trebamo tražiti pomoć i vođstvo u svakoj situaciji. On je tu za nas, uvijek, i neće nas razočarati.

„Zato vam kažem: Sve ono za šta se molite i što tražite, vjerujte da ste već dobili, i imaćete to“ (Marko 11:24).

„Zaista, zaista, kažem vam, što god zamolite Oca u moje ime, daće vam“ (Jovan 16:23).

„I što god zamolite u moje ime, učiniću to, da bi se Otac proslavio u Sinu. Ako nešto zatražite u moje ime, ja ću učiniti“ (Jovan 14:13-14).

---

¹¹ Pogledati poglavlje 8.1 - Hristov život.

Hrist je naš Utješitelj, On može da saosjeća sa nama, On je naš najbolji prijatelj u pravom smislu te riječi. On je neprocjenjivo blago u našem svakodnevnom životu ako Mu prepustimo vođstvo.

„Jer naš prvosveštenik je neko ko ne samo što može da saosjeća s nama u našim slabostima, nego je i poput nas iskušan u svemu, ali nije zgriješio. Pristupimo, dakle, slobodno prestolu blagodati, kako bi stekli milosrđe u nalaženju blagodati kad nam zatreba pomoć“ (Jevrejima 4:15-16).

Ovo je najljepši život koji je moguće zamisliti. To je život po Duhu ili hodanje u Duhu, drugim riječima, život ili hodanje sa Hristom, Utješiteljem, koji živi Svojim Duhom u našem duhu, i koji je dostojan da Mu se predamo u potpunosti.

„Ako živimo po Duhu, dozvolimo Duhu da nas vodi“ (Galatima 5:25).

„Jer mi imamo pravo obrezanje, mi koji služimo Bogu u duhu...“ (Filipljanima 3:3).

Vjera ili povjerenje u nekoga je dinamična stvar i mora da raste, a to se dešava kroz upoznavanje onoga kome treba da vjerujemo, kroz živo i blisko zajedništvo sa njim, kroz iskustva sa njim, bilo kroz nevolje, iskušenja ili lijepe trenutke, kroz spoznaju njegovog karaktera... Na ovaj način treba da živimo sa Hristom, kao da smo u braku sa Njim, i o tom snažnom duhovnom zajedništvu upravo govori Biblija.

„Žene neka budu poslušne svojim muževima kao Gospodu, jer je muž poglavar ženi kao što je i Hrist poglavar zajednici, i on je spasitelj tog tijela. I kao što je zajednica podređena Hristu, tako neka i žene budu svojim muževima u svemu. Muževi, volite svoje žene, kao što je i Hrist volio zajednicu i sebe predao za nju, da je posveti, vodenim kupanjem kroz riječ, da bi predstavio sebi slavnu zajednicu, bez mrlje ili bore ili bilo čega takvog, svetu i bez mane. Tako i muževi treba da vole svoje žene kao svoje tijelo. Ko voli svoju ženu, voli samog sebe. Jer niko ne mrzi svoje tijelo, nego ga hrani i njeguje, kao i Hrist zajednicu. Jer mi smo udovi njegovog tijela, mesa njegovog, i od kostiju njegovih. Zato će čovjek ostaviti oca i majku i prignuće uz svoju ženu, i njih dvoje postaće jedno tijelo. Velika je ta tajna. A govorim o Hristu i zajednici“ (Efescima 5:22-31).

Najveće i najbolje djelo koje čovjek može da učini jeste da vjeruje Hristu, a to znači da mu prepusti svoj život, odnosno svoju volju na upravljanje.

„Tada su ga upitali: Šta treba da radimo da bismo činili djela Božja?“ Ovo je djelo Božje da vjerujete onog koga on posla“ (Jovan 6:28-29).

Trebamo biti vezani za Spasitelja svakodnevno do kraja života jer ćemo u suprotnom biti bogovi i u svom novom životu kao što smo bili u starom životu. Hrišćanski izazov je da umremo sebi da bi Hrist živio kroz nas i rodio Svoje rodove kroz nas.

„Zaista, zaista, kažem vam, ako zrno pšenice ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ali ako umre, donosi obilan rod. Ko voli dušu svoju, uništiće je, a ko mrzi dušu svoju u ovom svijetu, sačuvaće je za vječni život“ (Jovan 12:24-25).

„Kao što loza ne može sama od sebe da donese plod ako ne ostane na čokotu, isto tako ne možete ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam čokot, a vi ste loze. Ko bude u meni i ja u njemu, on donosi mnogo ploda, jer bez mene ne možete činiti ništa“ (Jovan 15:4-5).

Život vjere ili život po Duhu nije samo hodanje sa Hristom, već i sa Bogom, našim Ocem, kome jednako imamo pristup i sa kojim imamo zajedništvo zahvaljujući Hristu.

„...Kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. I dao sam im slavu koju si ti dao meni, da budu jedno kao što smo mi jedno, ja u njima i ti u meni: da budu savršeni ujedno...“ (Jovan 17:21-23).

„...A zaista naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom. Ovo pišemo da vaša radost bude potpuna“ (1. Jovanova 1:3-4).

„Isus mu je odgovorio: Ako me neko voli, držaće moje reči, i moj Otac će ga voljeti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim“ (Jovan 14:23).

Kroz vjeru čovjek raste u ličnom poznavanju Boga i Hrista, kroz različita iskustva, i na taj način čovjekova vjera dalje raste i on time proslavlja Boga, kroz Hrista.

„Tako će se Bog kroz Isusa Hrista proslaviti u svemu“ (1. Petrova 4:11).

Pobjednički hrišćanski život je dar od Boga primljen kroz novorođenje, što predstavlja sjedinjenje u duhu sa pobjednikom Isusom Hristom. Od naše vjere, od našeg povjerenja u Božju Riječ koja nam govori o primljenom daru, od naše svjesnosti šta posjedujemo i sa kime smo sjedinjeni, zavisi koji će život dominirati u nama - da li novi Hristov pobjednički život koji smo primili u duhu, ili naše stare navike, stara sjećanja i stare slabosti. Mi smo pozvani da vjerujemo, i naši napori trebaju biti usmjereni isključivo u tom pravcu, jer kroz vjeru možemo ugoditi Bogu i živjeti po Božjoj volji.

„Bori se u dobroj borbi vjere...“ (1. Timoteju 6:12).

Božja i Hristova ljubav prema čovjeku koja je u konačnom demonstrirana na krstu Golgote najsnažnije privlači čovjeka da prepusti svoj život Spasitelju i zaboravi na sebe.

„Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svijet da živimo kroz njega. Ljubav je u ovome: nismo mi voljeli Boga, nego je on volio nas i poslao svog Sina kao žrtvu pomirenja za naše grijeh“ (1. Jovanova 4:9-10).

„A mi volimo njega, jer je on prvo volio nas“ (1. Jovanova 4:19).

13.1. Šta ako činimo grijeh iako smo novorođeni?

Ukoliko novorođeni hrišćanin učini svjesni i namjerni grijeh ili kojim slučajem upražnjava neki grijeh kontinuirano, znači da se manje ili više udaljio od živog odnosa sa Bogom i Hristom. Vjera mu je ili oslabila ili je možda izgubljena zbog želje za nezavisnošću od Boga i želje za zadovoljavanjem sebe što je teren na kojem je bio Adam.

On mora da se pokaje, a to znači da prizna grijehe i odbaci ih u smislu da ih se odrekne, izvuče pouku i povrati povjerenje u Boga i Hrista nastavljajući da živi u bliskom odnosu sa Njima. Istrajavanje u grijesima samo otežava njihovo priznavanje i odbacivanje. Isto tako onemogućava rast u vjeri i ličnom bliskom odnosu sa Bogom i Hristom koji treba da rezultira, ne samo da se Bog proslavi kroz nas, već i našim obnovljenjem i očišćenjem od starih grijeha i posljedica grijeha.

Novorođenje ili posjedovanje Hristovog života ne znači da čovjek više ne može da griješi ili izgubi spasenje. Sotoni, palim anđelima i Adamu koji su slobodnom voljom izabrali grijeh, upravo se to desilo iako su stvoreni savršeni.

„Ili možda prezireš bogatstvo njegove dobrote i uzdržljivosti i dugog trpljenja, ne shvatajući da te Božja dobrota vodi do pokajanja? Nego svojom tvrdokornošću i nepokajničkim srcem navlačiš na sebe gnjev za dan gnjeva i otkrivanja Božjeg pravednog suda“ (Rimljanima 2:4-5).

Iako smo novorođeni, bez priznavanja i odricanja od svakog svjesnog i namjernog grijeha u koji ćemo biti osvjedočeni kroz život, naša vjera i svako drugo upražnjavanje religioznosti je lažno i beskorisno, i bićemo razotkriveni prije ili kasnije.

„Dakle, pošto smo okruženi tolikim oblakom svjedoka, skinimo i mi svaki teret i grijeh koji nas lako može namamiti u zamku i istrajno trčimo trku koja je pred nama. Pri tom uprimo pogled u Začetnika i Usavršitelja naše vjere, Isusa...” (Jevrejima 12:1-2).

Hrist ne traži od nas ono što nam već nije omogućio na dar kroz novorođenje - da možemo priznati i odbaciti svaki svjesni i namjerni grijeh. Hristu trebamo predati naše konkretne grijeha i sklonosti ka grijesima, kroz priznavanje i odbacivanje, i On će učiniti čudo - oslobodiće nas od grijeha i sklonosti i imaćemo mir i blagoslove. On je realni Spasitelj kojem trebamo vjerovati, bez da u našoj sili pokušavamo da se oslobađamo grijeha. Hrist nam je omogućio, kroz davanje Njegovog života, da se možemo odreći sebe da bi On živio kroz nas, i to je jevanđelje.

13.2. Ispunjenje Zakona kroz Hrista

Čovjek u svojoj sili može biti poslušan slovu Božjeg zakona (10 zapovjesti),¹² pravilima ili formi. Može biti moralan i disciplinovan misleći da služi Bogu, a da nikad ustvari ne umre sebi da bi Hrist živio kroz njega. To je najopasniji koncept nezavisnosti od Boga kada mislite da služite Bogu ili varate sebe da služite Bogu, a ustvari vi ste bog i gospod u vašem životu. Ovo se zove legalizam, kada pokušavate da budete dobri sami po sebi, bez Hrista. To je ništa drugo nego prokletstvo, kada se odbacuje dar blagodati a to je da je samo Hrist sposoban da kroz vas čini Božju volju, ali ne i vi sami.

„Ja ne odbacujem Božju blagodat, jer ako pravednost dolazi preko Zakona, onda je Hrist uzalud umro“ (Galatima 2:21).

„Jer koji su god od djela Zakona pod prokletstvom su, jer je napisano: Proklet da je svako ko ne ostane u svemu što je napisano u svitku Zakona da ga vrši. A da se Zakonom niko ne opravdava pred Bogom, poznato je: „jer pravednik od vjere živjeće“ (Galatima 3:10-11).

„Hrist je postao beskoristan vama koji se opravdavate Zakonom. Otpadoste od blagodati“ (Galatima 5:4).

Čovjek kroz djela Zakona zapravo Bogu nudi svoju nesavršenu formalnu poslušnost koja nije prihvatljiva za život u Božjem carstvu. Čovjek kroz djela Zakona, odnosno kroz svoju nesavršenu formalnu poslušnost, svjesno ili nesvjesno negira

---

¹² 2. Mojsijeva 20:1-17.

Hrista kao Spasitelja, jer mu Hrist ustvari nije potreban da bi ugodio Bogu, već on navodno može da ugodi Bogu držeći Zakon.

„Jer da je bio dat zakon koji bi mogao dati život, tada bi pravednost dolazila putem zakona. Ali Pismo je sve predalo u zatočeništvo pod vlast grijeha, da bi se obećanje dalo kroz vjeru Isusa Hrista onima koji vjeruju“ (Galatima 3:21-22).

Hrišćanski izazov nije nesavršena formalna poslušnost, a to je činiti dobra djela i držati Zakon našom voljom, u našoj sili i našom snagom. Hrišćanski izazov je vjera, a to konkretno znači predati se, odreći se sebe, umrijeti sebi da bi Hrist živio kroz nas i da bi rodio Svoje rodove kroz nas.

„A rod Duha je ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrota, vjera, blagost, samosavladvanje. Na to nema zakona“ (Galatima 5:22-23).

Božji zakon nije ukinut niti može da se ukine, ali se neophodna pravednost koja nas spašava ne dobija kroz djela Zakona već kroz Hrista, i to isključivo vjerom - prvo, primanjem Hrista kroz novorođenje i, onda, dopuštanjem Hristu, kroz svakodnevno umiranje sebi, da živi kroz nas.

„Da li mi onda ukidamo zakon kroz vjeru? Nipošto! Naprotiv, mi utvrđujemo zakon“ (Rimljanima 3:31).

Hrist je taj koji mora da čini dobra djela i da drži Zakon kroz nas, i to zaista jeste natprirodno čudo kome se prirodno protivi ljudska priroda koja želi da doprinene svom spasenju.

Hrist je jedini čovjek koji je činio dobra djela i držao Zakon kroz savršenu poslušnost Bogu, kao jedini prihvatljivi standard Božjeg carstva koji čovjek sam po sebi ne može ispuniti, osim kroz Hrista, umiranjem sebi da bi Hrist živio i držao Zakon kroz nas.

„Jer ono što je Zakonu bilo nemoguće, u čemu je bio slab zbog tijela, to je Bog učinio, poslavši svog Sina u obličju grešnog tijela, i što se tiče grijeha osudio grijeh u tijelu, da bi se pravedni zahtjevi Zakona mogli ispuniti u nama, koji ne hodimo po tijelu, nego po Duhu“ (Rimljanima 8:3-4).

„Jer Hrist je ispunjenje Zakona, za pravednost svakom koji ga vjeruje“ (Rimljanima 10:4).

13.3. Da li trebamo biti u nekoj zajednici?

Novorođeni hrišćanin je dio realnog hrišćanskog zajedništva ili tijela čija je glava Hrist.

„Dakle, više niste stranci ni došljaci, nego ste sugrađani svetih i Božji ukućani, nazidani na temelju apostola i proroka, a ugaoni kamen temeljac je sam Hrist Isus. U kome je cijela građevina skladno povezana i izrasta u sveti Gospodnji hram. U kome ste i vi izgrađeni za Božje prebivalište, kroz Duha“ (Efescima 2:19-22).

„...Jer je muž poglavar ženi kao što je i Hrist poglavar zajednici, i on je spasitelj tog tijela“ (Efescima 5:23).

Postoji jedno veliko tijelo ili jedna velika zajednica koju čine hrišćani iz cijelog svijeta danas i kroz vjekove. Svi oni su se, danas i kroz vjekove, na različite načine organizovali, kroz zvanične vjerske organizacije (crkve), pokrete, nezavisne službe ili kućne zajednice.

U jedan od tih oblika svaki hrišćanin generalno treba da pronađe sebe, ali ne po svaku cijenu i ne protiv Božje volje.

Kao Božja djeca, ukoliko za to postoji mogućnost, trebamo praktikovati hrišćansko zajedništvo sa drugom Božjom djecom. Božja volja je da budemo u zajedništvu sa drugima radi bogosluženja (proslavljanja Boga, proučavanja Božje Riječi), radi naše i duhovne izgradnje drugih, radi službe drugim ljudima kroz širenje jevanđelja, radi privlačenja drugih grešnika Bogu da

bi se i oni spasili, kao i da bi se pripremili za Hristov drugi dolazak.

„Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, ali nemaju svi udovi istu ulogu, tako smo i mi, iako nas je mnogo, jedno tijelo u Hristu, a kao pojedinci smo udovi jedni drugima. Dakle, imamo različite darove, prema blagodati koja nam je ukazana: ako je to prorokovanje, prorokujmo prema vjeri koja nam je udijeljena; ako je to služenje, izvršavajmo tu službu; ako neko poučava, neka se posveti poučavanju; ako neko podstiče, neka se posveti podsticanju; onaj ko dijeli, neka to čini darežljivo; onaj ko predvodi, neka to čini revno; onaj ko pokazuje milosrđe, neka to čini radosno“ (Rimljanima 12:4-8).

Ne znači neophodno da svi oni koji sebe nazivaju hrišćanima, to zaista i jesu, niti da je pod Božjim vođstvom svaka organizacija ili oblik organizovanja vjernih.

Najbolja zaštita je lični odnos sa Bogom i Hristom koji će nas uputiti sa kime i na koji način da imamo zajedništvo.

„Ovo vam pišem o onima koji pokušavaju da vas zavedu. A što se vas tiče, pomazanje koje ste primili od njega ostaje u vama, i niko ne treba da vas poučava, nego vas pomazanje od njega uči o svemu - a ono je istinito i nije laž - i kao što vas je ono poučilo, ostanite u njemu“ (1. Jovanova 2:26-27).

14. Pravo hrišćansko iskustvo

Pravo hrišćansko iskustvo ili rezultat ličnog odnosa sa Bogom i Hristom, kroz vjeru, su pobjednički život, mir i radost.

„Ali hvala Bogu što nam daje pobjedu kroz našeg Gospoda Isusa Hrista“ (1. Korinćanima 15:57).

„Dođite k meni, svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite moj jaram na sebe i učite od mene, jer ja sam krotkog i poniznog srca, i naći ćete odmor za svoju dušu. Jer, moj jaram je blag i moje breme je lako“ (Matej 11:28-30).

„Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam. Ja vam ga ne dajem onako kako ga svijet daje“ (Jovan 14:27).

„Uvijek se radujte u Gospodu. I opet kažem: Radujte se! Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima. Gospod je blizu. Ne brinite se ni za šta, nego u svemu molitvom i usrdnim moljenjem sa zahvaljivanjem iznesite svoje molbe Bogu. I Božji mir koji prevazilazi svaki um čuvaće vaša srca i vaše misli kroz Hrista Isusa“ (Filipljanima 4:4-7).

„Ne govorim to zbog oskudice, jer sam naučio da budem zadovoljan u svakoj prilici. Znam šta znači oskudijevati, a znam i kako je imati obilje. Naučio sam kako biti zadovoljan u svemu, u svakoj prilici - i kad je čovjek sit i kad je gladan, i kad ima obilje i kad oskudijeva. Sve mogu kroz Hrista koji mi daje snagu“ (Filipljanima 4:11-13).

Biblija nam kaže kako ustvari treba da živi hrišćanin koji je u duhu povezan sa Bogom i Hristom.

„Ne brinite se ni za šta, nego u svemu molitvom i usrdnim moljenjem sa zahvaljivanjem iznesite svoje molbe Bogu. I Božji mir koji prevazilazi svaki um čuvaće vaša srca i vaše misli kroz Hrista Isusa“ (Filipljanima 4:6-7).

„Kažem vam dakle: Po Duhu živite, pa nećete udovoljavati požudi tijela. Jer tjelesna požuda se protivi Duhu, a Duh se protivi tijelu. Zaista, oni se protive jedno drugom, tako da ne činite ono što biste željeli. A ako vas vodi Duh, niste pod Zakonom“ (Galatima 5:16-18).

„Dakle, kao Božji izabranici, sveti i voljeni, obucite se u najdublju samilost, dobrotu, poniznost, blagost i dugo trpljenje. Podnosite jedni druge i spremno opraštajte jedni drugima ako neko ima pritužbu na nekoga. Kao što je Gospod spremno oprostio vama, tako činite i vi. A iznad svega, obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva. I neka Hristov mir vlada u vašem srcu, mir na koji ste i pozvani u jednom tijelu. I budite zahvalni. Neka vas Hristova riječ potpuno ispuni svom mudročću. Poučavajte i opominjite jedan drugoga psalmima, hvalospjevima Bogu, prijatnim duhovnim pjesmama. Pjevajte Gospodu u svom srcu. I što god da činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa, zahvaljujući kroz njega Bogu, Ocu“ (Kološanima 3:12-17).

„Zato vas, braćo, usrdno molim Božjom samilošću da svoja tijela date kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, što je vaša razumna služba. I ne dajte da vas i dalje oblikuje ovo doba, nego se preobrazite obnavljanjem svog uma, da utvrdite šta je Božja volja - šta je dobro, ugodno i savršeno. ...Neka vaša ljubav ne bude licemjerna. Mrzite zlo, držite se dobra. Bratskom

Ljubavlju srdačno volite jedni druge. Prednjačite u međusobnom poštovanju. U poslu ne budite lenji. Budite revni u duhu. Služite Gospodu. Radujte se u nadi. Strpljivo podnosite nevolju. Ustrajte u molitvi. Delite sa svetima prema njihovim potrebama. Budite gostoljubivi. Blagosiljajte one koji vas progone - blagosiljajte, a ne proklinjite. Radujte se s onima koji se raduju, plačite s onima koji plaču. O drugima mislite onako kako mislite i o sebi. Ne mislite visoko o sebi, nego neka vas privlači ono što je ponizno. Ne smatrajte sami sebe razumnima. Nikome ne vraćajte zlo za zlo. Činite ono što svi ljudi smatraju dobrim. Ako je moguće, koliko od vas zavisi, budite u miru sa svim ljudima. Ne osvećujte se, voljeni, nego dajte mjesta gnjevu Božjem, jer je pisano: „Moja je osveta, ja ću uzvratiti, govori Gospod.” Nego „ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga, ako je žedan, daj mu da pije, jer čineći to, zgrćeš užareno ugljevlje na njegovu glavu”. Ne daj da te zlo nadvlada, nego nadvladavaj zlo dobrim. Ne budite nikome ništa dužni, osim da volite jedni druge. Jer ko voli bližnjeg, ispunio je Zakon. Jer uputstva iz Zakona: „Ne učini preljubu”, „Ne poćini zloćin ubistva”, „Ne ukradi”, „Ne svjedoći lažno”, „Ne poželi”, i ako ima još koji uput, sažeta su u ovim rijećima: „Voli svog bližnjeg kao samog sebe.” Ljubav ne ćini zlo bližnjem. Dakle, ljubav je ispunjenje Zakona. Činite to tim više što znate koje je vrijeme, da vam je već došao ćas da se probudite, jer nam je sada spasenje bliže nego kad smo postali vjernici. Noć je poodmakla, dan se približio. Zato svucimo djela tame i obucimo oruđe svjetlosti. Živimo dolićno, kao po danu - bez razuzdanih gozbi i pijanki, bez bludnićenja i besramnih djela, bez svađe i ljubomore.

Naprotiv, obucite se u Gospoda Isusa Hrista i ne razmišljajte o tome kako da udovoljite željama tijela“ (Rimljanima 12 i 13).

Kada vjerujemo da Isus Hrist doslovno živi u nama, kada smo kontinuirano svjesni te činjenice, fokus nikada nije na našim sposobnostima, na našim naporima da učinimo ono što je dobro, ali i nikada na našim nedostacima. Oni koji razumiju i vjeruju u ovo, oni drže svoje oči uprte u Hrista, oni su stalno svjesni njegovog prisustva i u toj svjesnosti Hrist usmjerava njihovo ponašanje obraćajući im se, tješeći, uzdižući, jačajući ih iznutra, ispravljajući ih, podučavajući ih, obnavljajući ih... Živjeći na ovaj način mi smo konstantno pobjednici i rastemo u vjeri i duhovnosti.

Ako skrenemo fokus sa Hrista na sebe onda nam je moguće doživjeti padove i da nas neprijatelj savlada... Ali i tada, vraćajući fokus na Hrista, mi ustajemo kao da nijesmo ni pali, izvlačeći pouke i još više se držeći za Njega i zato smo pobjednici.

Ovo je slavno jevanđelje u koje vjerujemo, koje živimo i koje propovijedamo čekajući najvažniji događaj u našem životu - Hristov drugi dolazak.

Hvala i slava Bogu, našem Ocu, i Njegovom Sinu Isusu Hristu, našem Spasitelju i Gospodu.

15. Moje lično svjedočanstvo

Kada ste propovjednik jevanđelja ili predavač postajete u nekom smislu javna ličnost, i stoga vjerujem da je korisno da ljudi imaju bliže i tačne informacije o vama. Iz tog razloga objavljujem moje lično svjedočanstvo, u skraćenoj formi.

Katoličko nasleđe

Rođen sam 1979. godine u Podgorici, glavnom gradu Crne Gore, kao katolik, albanske nacionalnosti. Moja zainteresovanost za religiju kao mladića je bila iznad prosječnog, a proizvod toga je bio da sam počeo da čitam Bibliju vjerujući da je to zaista Božja Riječ. Iako u početku nijesam znao otkud ta zainteresovanost, kasnije sam shvatio da Bog ustvari poziva svakog čovjeka na različite načine da se poveže sa Njim. Slična situacija je bila i sa mojim, dvije godine mlađim bratom Zoranom.

Čitanje Biblije, koliko god da je u to vrijeme bilo površno, neminovno me je dovelo do brojnih dilema i pitanja o vjeri. Logično je da sam razjašnjenja tražio od katoličkih sveštenika koji su tada po pitanju religije bili najveći autoriteti za mene. Njihova objašnjenja nijesu korespondirala sa onim što sam čitao u Bibliji što je za mene u početku bilo šokantno. To me natjeralo da se više posvetim ovim najznačajnijim pitanjima za čovjekov život.

Proučavanje Biblije, bez obzira što su katolici revni kada je u pitanju odlazak u crkvu i učešće u njihovim obredima i slu-

žbama, zapalo je za oči mom okruženju kao nešto neuobičajeno. Sa skromnim znanjem iz Biblije, ali sa velikim entuzijazmom i interesovanjem o pitanjima religije i dilemama o ispravnosti katoličke vjere, neminovno sam se suočavao sa realnošću da mnoge stvari u životu nijesu onakve kakve nam se predstavljaju još od malih nogu. Sve do tinejdžerskih dana, a to je bila sredina devedesetih godina, vjerovao sam, koliko je to bilo u mom domenu znanja i shvatanja, da je katolicizam jedina ispravna religija na svijetu.

Subota

U ljeto 2000. godine, kada sam imao 21 godinu, desio se događaj koji je bio jedna od prekretnica u mom životu. Sreo sam se sa poznanikom iz djetinjstva koji se bavio trgovinom. Ono što je značajno za taj susret jeste da je on isticao da ne radi subotom i bio je pripadnik Crkve Adventista sedmog dana. Ja sam ga pitao da mi objasni zašto ne radi baš subotom? Njegov odgovor je bio da je Bog u svojim 10 zapovjesti zapisanih u Bibliji kazao da je subota dan od odmora i da se mora svekovati.

„Zar nedelja nije dan koji treba svetkovati, jer u Bibliji piše da je Isus vaskrsnuo u nedelju,“ bio je moj odgovor.

On mi je na to kazao da je subota četvrta Božja zapovjest i da svetkovanje dana od odmora nema bilo kakve veze sa Isusovim vaskrsenjem.

Razgovor se završio na tome, ali je to bio povod da ja produhim svoje proučavanje. Veoma brzo sam shvatio da svetkovanje nedelje nema uporište u Bibliji i da je taj dan, u prošlosti, kod

paganskih naroda predstavljao dan boga Sunca i zato se nedjelja na mnogim jezicima kaže „dan sunca“, čak i na albanskom jeziku kojim i ja govorim. Nakon toga izgubio sam vjeru u katoličanstvo jer ono, u najmanju ruku, nije biblijski održivo.

Godine sa Miroljubom Petrovićem (2002-2009)

Tokom 2002. godine upoznao sam geologa Miroljuba Petrovića iz Beograda koji je bio redovan gost na televizijama regiona promovirajući kreacionizam. Kreacionizam je pravac koji naučno dokazuje da je Bog stvorio svijet i čovjeka i da su biblijski izvještaji tačni. Shvatio sam i da Petrović svetkuje subotni dan. Pronašao sam se u Petrovićevom društvu zato što on u to vrijeme suštinski nije pripadao nijednoj vjerskoj organizaciji.

U to vrijeme sam već shvatio da je katolicizam religija proistekla iz paganizma i da nema utemeljenje u Božjoj riječi, ali sam isto tako shvatio da su i ostale crkve daleko od onoga što Biblija uči.

Od Miroljuba sam dobio potvrdu da je Biblija jedino mjerilo istine i da Bog od čovjeka ne traži da bude član bilo koje crkve da bi bio vjernik i da bi se spasio. Ne pripadam nijednoj vjerskoj organizaciji na svijetu, niti sam ikada pripadao, ako se u to ne računa katoličko nasleđe. Apsolutno sam nezavisan u odnosu na bilo kakve crkve, sekte, kultove ili bilo kakve druge vjerske organizacije.

Sa Petrovićem sam proveo lijepo trenutke, gotovo nezaboravne. Iako smo se upoznali 2002. godine, za njega sam čuo još

tokom 1998-1999. godine gledajući ga na crnogorskim televizi-
jama kada je i privukao moju pažnju i želju da ga upoznam. Bio
sam oduševljen sa onim što je on tada iznosio.

Sa Miroljubom sam dva puta bio u posjeti Izraelu i obišli zna-
čajne lokalitete poznate iz biblijske istorije. Bili smo i tri puta u
SAD - jednom smo boravili na seminaru o zdravlju, a dva puta
obilazili američke nacionalne parkove gdje mi je Miroljub bio
vodič i predstavljao naučne dokaze za stvaranje, za biblijski Po-
top i slično.

Sa Miroljubom sam se po prvi put uključio u „Božje djelo“
tako što sam bio njegov saradnik u realizaciji projekata kojima
se naučno dokazuje postojanje Boga, da je Biblija Božja riječ kao
i oko promovisanja zdravog načina života. Bliskost sa Mirolju-
bom je rezultirala i time da sam formalno bio recenzent svih
njegovih knjiga.

Jedna od najznačajnijih stvari koju sam čuo od Miroljuba bila
je ta da je Elen Vajt, kako je on rekao, Božji prorok. Elen Vajt je
bila jedan od pionira Adventnog pokreta koji nastao u SAD sre-
dinom 19. vijeka, a iz kojeg je kasnije proistekla Crkva Adventi-
sta sedmog dana. Praktično od 2002. godine sam počeo da čit-
tam spise Elen Vajt i vrlo brzo se i lično uvjerio da je ona zaista
bila nadahnuta od Boga.

Moje druženje sa Miroljubom je prestalo tokom 2009. go-
dine.

Prirodna medicina

Vjerujem da čovjekov duhovni razvoj i dostizanje kvaliteta života u pravom smislu te riječi nijesu mogući bez fizičkog zdravlja. Isključivo iz tog razloga, 2009. godine sam u Podgorici pokrenuo Institut za prirodnu medicinu, nevladinu organizaciju koja se bavi promocijom zdravog načina života i prirodnog liječenja. Upravo zahvaljujući Miroljubu godinama ranije shvatio sam značaj zdravog načina života. Obučavao sam se u SAD 2008-2009. godine, u zdravstvenim centrima lociranim u prirodi koje su vodili pokojni Deni Vijeri, Agata Traš i drugi hrišćani istaknuti u prirodnoj medicini. Do danas sam napisao preko 1.100 pojedinačnih programa liječenja i pročišćavanja organizma za ljude sa različitim zdravstvenim problemima i rezultati su veoma uspješni. Što se tiče prirodne medicine najviše dugujem dr Richardu Šulcu čije metode i tehnike najviše koristim, što opet svi koji se bavimo ovom vrstom prirodne medicine dugujemo Miroljubu koji je prvi promovisao Šulca na naše prostore.

Božje disciplinovanje

Kada čovjek vjeruje u istinu, pa makar i u djelimičnu istinu, ali ne živi u skladu sa tom istinom, takav čovjek je u najmanju ruku problematičan, grešnik, i potrebno mu je Božje disciplinovanje. Nijesam ponosan na neke moje izgubljene godine kroz različite avanture, kao i povremeno, iako samo formalno, sudjelovanje u tradicionalnim, paganskim katoličkim obredima, a na-

ročito jer sam bio svjestan da je sve to lažno, beskorisno i u krajnjem opasno. Imao sam iskustva i sa okultizmom, sa borilačkim vještinama kao i sa svjetovnim poslovima. Nijesam bio uvijek za primjer, pravio sam greške. Iako su neka od tih iskustava bila veoma bolna za mene, bila su u nekom smislu i korisna. Bog je koristio razne situacije da me privuče Sebi i disciplinuje, a to je najbolje radio kada je dozvoljavao da upadnem u nevolju.

Isto tako, naučio sam i šta znači biti uspješan u svjetovnom, prolaznom smislu, jer sam godinama bio visoko pozicioniran u novinarskom poslu, finansijski sam veoma dobro stajao, a imao sam i formalno obrazovanje.

Godine sa Pavlom Simovićem i odbacivanje Trojstva (2012-2017)

Sredinom 2012. godine osnovao sam Institut za religijska istraživanja (IRI) zajedno sa Pavlom Simovićem sa Cetinja. Tokom 5 godina zajedničkog djelovanja, do 2017. godine, ja i Pavle smo objavili oko 30 izdanja knjiga, od čega sam i sam napisao 3 knjige. Najvažniji projekat je bila Biblija - Novi revidirani prevod.

Upravo tokom 2012. godine shvatio sam da je Trojstvo, iako je u pitanju najvažnije učenje zvaničnog hrišćanstva, ustvari lažno učenje. Shvatio sam da je Trojstvo najveća prepreka za pravilno upoznavanje Boga i Njegovog Sina Isusa Hrista kao i za upoznavanje onoga što su uradili i što još uvijek rade za nas.

I sa Pavlom sam proveo veoma lijepe trenutke. Projekat IRI koji smo vodili bio je generalno baziran na proadventističku teologiju i na Elen Vajt kao najveći autoritet, iako nikakvih dodirnih tačaka tada nijesmo imali sa adventističkom crkvom.

Nikada nijesam bio tvrdi legalista, ali jesam bio jedna vrsta legaliste (orijentisan prema Zakonu). To je zato što sam vjerovao i da je Bog legalista, da svemir funkcionište prema legalnim zakonima, da je čovjek u legalnom problemu zbog grijeha i da je Isus Hrist legalni Spasitelj. Takav uticaj na mene je upravo proizvela proadventistička teologija, kao i pogrešno razumijevanje spisa Elen Vajt.

Sa Pavlom od 2017. godine nijesmo u zajedničkom projektu.

Jevanđelje

Iako sam do tada već dugo godina bio religiozan, i uključen u „Božjem djelu“ kroz brojne projekte, početkom 2017. godine desila se najveća promjena u mom životu. Bog mi je otvorio oči i pokazao da je Isus Hrist na krstu Golgote realno položio svoj život zauvijek - da se nikad više ne vidi sa Ocem kojeg je volio više nego Sebe, da više nikad ne postoji, i to iz ljubavi prema Ocu i da bi mene spasio od grijeha. Povjerovao sam iskreno u ono što je Bog uradio za mene kroz Hrista na Golgoti, a što ne bi bilo moguće kroz vjerovanje u Trojstvo. Od tada se sve promijenilo u mom životu. Konačno sam doživio spasenje i oslobođenje, ono što ranije realno nijesam imao. Po prvi put mi je hrišćanstvo zaista imalo smisla. Ne samo meni, već i mojoj supruzi. Konačno sam shvatio koliko me Bog voli i kako gleda na

mene. Shvatio sam da Bog nikada nije bio ljut na mene zbog mojih grijeha. Shvatio sam da Bog nije strogi Otac koji čeka djecu da pogriješe kako bi ih kaznio ili im spočitavao, nego veoma brižni Otac koji želi da me spasi. Shvatio sam da Bog nije žrtvovao rođenog Sina zbog Sebe, da navodno zadovolji zakonsku pravdu koja traži smrt Njegove djece koja su grešnici, nego je žrtvovao Sina zbog mene da bi zadovoljio mene, na način što će mi kroz tu beskonačnu žrtvu jasno pokazati i dokazati da me bezuslovno i bezrezervno voli kako se ja više ne bih plašio Njega i kako bih Mu došao i imao novi život.

Nikada neću zaboraviti dane dok sam proučavao Golgotu i dok sam drugima govorio o tome. Nije malo onih koji su suze prolivali zbog toga. Nije malo ni onih koji su se obratili baš u to vrijeme. Tada sam donio odluku da se odrekнем svih projekata i svega što sam do tada radio, jer ovo je zaista bilo spasenje i oslobođenje za mene. Odrekao sam se i krštenja, iako je ono formalno bilo ispravno - u ime Isusa Hrista, ali do tada nijesam razumio šta znači krstiti se u ime Isusa Hrista i u Njegovu smrt. Prosto sam želio da, ne samo suštinski, već i u formalnom smislu poništим stari život i započnem novi.

Spasenje, oslobođenje ili novorođenje, a to je primanje Hristovog pobjedničkog života u sebe, je veoma realna stvar. Hrist u nama - to je jevanđelje ili radosna vijest. To je moje lično iskustvo. Ja sam sin Božji. Konačno imam dobar lični odnos sa Ocem kao i sa Njegovim Sinom, mojim Spasiteljem. Ne kažem za sebe da sam nadvladao svaki grijeh ili da sam očišćen od svih starih grešnih sklonosti i navika, ali vjerujem da će Hrist u meni

dovršiti taj posao kako bi se Njegov i moj Otac mogao proslaviti kroz mene, i da bi jednog dana mogao da stanem pred Njega.

Moj život je i ranije u izvjesnom smislu bio predat Bogu - bio sam u „Božjem djelu“ bez namjere da mijenjam taj posao i potpuno bez svjetovnih, poslovnih i ličnih ambicija. Ipak, sada sam se zaista predao i Bog mi je u srce stavio da treba javno da propovijedam jevanđelje koje sam otkrio i doživio lično, da propovijedam jevanđelje koje se zasniva na onome što su Otac i Sin uradili za sve nas, a to je jevanđelje koje zaista oslobađa čovjeka u veoma praktičnom smislu.

Hrišćanska mreža EX-YU

Nakon intenzivnog proučavanja jevanđelja u periodu od oko 6 mjeseci, gotovo cjelodnevno, počevši od kraja 2016. godine, odlučio sam da javno iznesem ono šta sam proučio i doživio, i to se desilo na Zlatiboru u junu 2017. godine kada sam održao serijal predavanja „Spasi svoj život dok još nije kasno“.

Iako sam bio predan u istraživanju kao nikada ranije, a za to mi je Bog svjedok, kao i moja porodica, zahvalan sam Bogu što je upotrijebio ljude koji su mi pomogli da shvatim suštinu, a najvažniji među njima jeste Dejvid Klejton sa Jamajke koji me i krstio. Sa Klejtonom sam u potpunoj saglasnosti oko jevanđelja, ali to ne znači da oko svih drugih pitanja razmišljamo na isti način.

Polovinom 2017. i zvanično sam pokrenuo jevanđeoski projekat Hrišćanska mreža EX-YU koji se bavi promovisanjem jevanđelja kroz javna predavanja, izdavačke i druge projekte. Ja i

moja braća i sestre okupljeni oko Hrišćanske mreže EX-YU trenutno smo, osim sa Klejtonom, u istom jevanđelju i sa braćom Naderom Mansurom i Imadom Avdeom iz Australije kao i sa Aleksandrom Petrovićem iz SAD, od kojih sam i rukopoložen 2018.

Finansiranje

Trenutno živim u Podgorici, u kući roditelja, imam odvojen sprat za sebe. Finansiram se, trenutno, od ličnih sredstava (od prihoda koje ostvarujem kroz prirodnu medicinu), od podrške bliskih prijatelja koji su sami pokrenuti na to, i od podrške rođenog brata. Moju zaradu i podršku raspoređujem za „Božje djelo“, za one koji rade u djelu na različite načine, za podršku onima kojima je potrebna pomoć, kao i za moje lične potrebe. Zahvalan sam Bogu što se brine za mene, moju porodicu i za ono što radim, i to na veoma čudesan način.

Brak

Iz mog ličnog iskustva mogu da kažem da je Bog u svakom pogledu blagoslovio moj život, pa tako i moj brak. Na jedan čudesan način, 2012. godine, Bog me spojio sa Ninom koja je, kao i ja, rođena kao katolik albanske nacionalnosti, i za veoma kratko vrijeme prihvatila biblijsko hrišćanstvo. Informacija da je Katolička crkva promijenila Božje zapovjesti iz Biblije je bila presudna kod Nine da počne razmišljati na drugačiji način.

Naša bračna veza je bukvalno od prvog dana stabilna i napreduje. Naša ljubav je sve veća i to je ono za šta se neprekidno molimo Bogu. Bog je postavio stvari u mom životu na način da je bračna stabilnost i ogromna međusobna ljubav između mene i Nine ustvari temelj za sve što radim. Nina je i moj saradnik, najbolji i najiskreniji prijatelj, i zajedno imamo dosta iskustava sa Bogom. Sa njom sve dijelim, ona me ohrabruje i podržava u svemu što radim i provodimo, bukvalno, 99 odsto vremena zajedno. Dio nas su i naše kćerkice Ana i Matea.

Iskušenja i pripreme za kraj

Ja lično, kao i svi oni koji su na istom putu kao i ja, nastojeći da živimo i radimo onako kako to Bog od čovjeka traži, vjerujući u Njegovu Riječ i, konačno, beskompromisno zastupajući jevanđeoski koncept koji nazivamo Hrist u nama, znamo da ćemo biti pod raznim pritiscima i etiketama, zato što nas Biblija o tome obavještava i zato što se isti scenirao ponavlja kroz cijelu istoriju.

Oni koji su mi bliski znaju da sam još godinama ranije odlučio da neću odgovarati na optužbe niti ulaziti u posebne rasprave, ostavljajući svjesno na taj način Bogu da se brine o meni i štiti me, a isto tako da On bude taj, bez mog posebnog uplitanja, koji osvjedočava ljude da li je istina ovo što pričamo i radimo.

Znam da pravimo probleme neprijatelju sa ovim jevanđeljem, iako ono tek treba da zablista. Ovo jevanđelje, baš ovo koje iznosimo i koje nazivamo Hrist u nama, zablistaće do kraja, spasiće mnoge duše i onda će Hrist doći.